

INCA REVISTA

Número 34

GENER 1994

Preu 250 Pessetes

EL PARE MIQUEL COLOM, PREMI JOSEP Mª LLOMPART DE LA VII EDICIÓ DELS PREMIS 31 DE DESEMBRE DE L'OBRA CULTURAL BALEAR.

SUMARI

- Portada: EL PARE MIQUEL COLOM.
- Pàg. 2 ANTONI ALORDA, NOU REGIDOR DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS.
- Pàg. 3 UN PREMI DEL TOT MERESCUT.
- Pàg. 4 ELS GRUPS D'ESPLAI D'INCA AMB EL PARE COLOM. PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "RITARDANDO" D'ANTONI ALOMAR. Aina Ferrer Torrens (Grup Envit).
- Pàg. 6 L'OBRA CULTURAL BALEAR I MIRÓ.
- Pàg. 8 MIRÓ DAMUNT PAPER.
- Pàg. 9 DIJOUS BO 1993, LA CITA FOU AMB MIRÓ. Josep Benítez Mairata i Francesca Vives Amer.
- Pàg. 10 O.C.B. INCA, ACTIVITATS REALITZADES DURANT EL PRIMER TRIMESTRE DEL CURS 1993 - 94.
- Pàg. 13 PRESENTACIÓ DEL LLIBRE ITINERARIS URBANS PER LA CIUTAT D'INCA.
- Pàg. 14 EL MEU DIÀLEG AMB EL PARE COLOM. Catalina Amer Vives.
- Pàg. 18 JUBILACIÓ DE SEBASTIÀ OLIVER.
- Pàg. 19 ELS NOSTRES ESCOLARS I LA TELEVISIÓ. Jaume Gual Mora.
- Pàg. 20 LA CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI RELIGIÓS INQUER: L'ESGLÉSIA DE SANTA MAGDALENA I EL CAMPANAR DE SANTA MARIA LA MAJOR. Pere Rayó Bennàssar.
- Pàg. 22 O.C.B. INCA, ACTIVITATS DEL MESOS DE GENER, FEBRER I MARÇ DE 1994.
- Pàg. 23 ALUMNES DE L'INSTITUT PILDAMMSSKOLAN DE MALMÖ (SUÈCIA) VISITAREN INCA.
- Pàg. 24 I JORNADES D'ESTÚDIS LOCALS (MAIG 1994).
- Pàg. 25 UN ANY I PICO DE TERTÚLIES A CAN XESQUET. Joan Gelabert.
- Pàg. 26 Cuina: EL TRADICIONAL DINAR DE NADAL. Pere Massutí i Esperança Ramis.

INCA REVISTA**OBRA CULTURAL BALEAR**

Delegació d'Inca
Carrer Vidal, 5 entresol

Apartat 156
7300 INCA

DIPÒSIT LEGAL PM 451-1986
IMPRESSIÓ: TIRRENA, S.A.

La responsabilitat dels articles signats recau únicament damunt els seus autors.

Maquetació: En Joan & Co. (Revista MONTAURA)

LLIBRERIA
PAPERERIA

BELTRAN

Antònia Llobera i Ramis

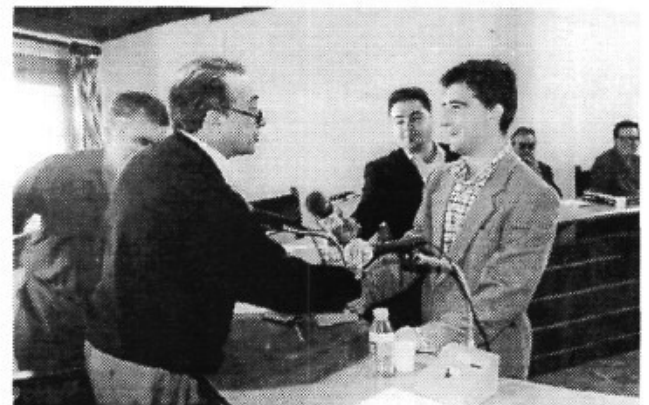
☎ 50 03 39

Carrer Major, 34

ANTONI ALORDA, NOU REGIDOR DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS

A finals d'octubre va prendre possessió del càrrec de regidor a l'Ajuntament d'Inca, Antoni Alorda Vilarrubias, substituïnt a Bernat Munar.

Antoni Alorda té 28 anys, és llicenciat en Dret i treballa de secretari als ajuntaments de Vilafranca de Bonany i Maria de la Salut. És militant del PSM - Nacionalistes de Mallorca i soci de l'Obra Cultural Balear.

Antoni Alorda, nou regidor a l'Ajuntament d'Inca.

UN PREMI DEL TOT MERESCUT

LA DELEGACIÓ d'OCB D'Inca, ja l'any 1992, havia proposat el Pare Miquel Colom per als Premis 31 de desembre. L'any passat no fou possible que se li concedís aquest premi. Enguany, altra vegada la mateixa Delegació d'OCB, juntament amb el grup d'ESPLAI S'ESTORNELL d'Inca i recolzats per l'acord unànim del Plenari de l'Ajuntament del passat dia 4 de novembre així com de la majoria d'Associacions de Veïnats i altres entitats ciutadanes, el tornarem proposar, aquesta vegada per al premi Josep Maria Llopart, que es donaria, per primer cop, ja que s'ha creat aquest any de la VII edició dels Premis 31 de desembre.

La persona i l'obra del P. Colom són mereixedors del valuós premi ja que poques persones com ell s'han distingit a les Illes per la seva dedicació a la Normalització de la Llengua, la Cultura i la Identitat Nacional.

Creim de justícia i de merescut reconeixement a la seva obra l'atorgament d'aquest guardó. No només es premia el poeta, el lingüista, l'investigador de l'obra de Llull, sinó també, l'home humil i bo que ha tramès els seus coneixements sense gairebé fer-se notar.

El Pare Colom s'ha fet estimar pels que l'han tractat. Ell ha estat al nostre costat i ens ha recolzat des de sempre. En tot moment, amb el seu exemple, ens ha animat a treballar per donar a conèixer la nostra llengua i expressar-nos per escrit i oral amb la mateixa en les nostres senzilles publicacions. Ens ha ensenyat a donar importància, com ell ha fet sempre en tots els seus treballs, a les coses petites i tenir cura d'enllestir-les el millor possible.

Creim que als seus noranta-tres anys la seva obra no podia esperar més a rebre un reconeixement públic i sincer de l'Entitat que sempre ha estat capdavantera en defensa de la nostra cultura i la nostra llengua.

La Delegació a Inca d'OCB i els que feim INCA REVISTA ens congratulam i donam la més sincera enhorabona al P. Colom i voldriem que aquest esdeveniment ens esperonejàs a tots els inquers a conèixer i valorar més la seva obra i aprendre, estimar i emprar la nostra llengua.

moda
P
Pell

Avinguda General Luque, 164 - Tel. 502512 - INCA (Mallorca)

INSTAL·LACIONS D'AIGUA I ELECTRICITAT

Isidre Martín Martorell

C/Teatre, 11

07300 INCA

☎ 50 04 61

ELS GRUPS D'ESPLAI D'INCA AMB EL PARE COLOM

El P. Miquel Colom no va assistir, el passat dia 17 de desembre, al lliurament dels premis a la seva VII Edició. En nom seu va recollir el Premi Josep Maria Llompart, que se li havia atorgat, el Director del Col·legi Beat Ramon Llull, P. Riera.

Així i tot, el dia següent, 18 de desembre i aprofitant que els grups d'esplai d'Inca celebraven el Nadal, a la sala d'actes de l'Institut Berenguer d'Anoia, es va retre un sentit homenatge al P. Colom.

Hi eren presents el Batle d'Inca, Sr. Jaume Armengol, el President de l'OCB, Sr. Antoni Mir, el President i membres de la junta de la mateixa entitat a Inca.

Després de començar l'acte amb el cant d'una nadala pel grup dels més petits, el Sr. Mir lliurà el Premi Josep Maria Llompart al P. Colom. El Batle

d'Inca li lliurà una placa amb motiu de la concessió del premi. També rebé les felicitacions dels grups d'Esplai i forts aplaudiments de tots els presents. Finalment, amb veu molt gastada però que es deixava sentir encara el P. Colom ens donà una valenta lliçó lingüística així com unes pautes per tal de millorar el coneixement i l'estimació de la nostra llengua. Gràcies Pare Colom, enhorabona i felicitats!.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "RITARDANDO" D'ANTONI ALCMAR

És aquesta una ocasió llargament esperada. Retre homenatge a un poeta i amic tan estimat per la gent d'Inca, part dels quals avui som aquí. I quina millor manera de fer-ho que amb la publicació, per part de l'Ajuntament, d'un dels seus treballs inèdits: El llibre de poemes "Ritardando".

Sabiem que en Toni, -m'ho va comentar alguna vegada- havia deixat reculls de poemes per a la lectura, com a primera passa per fer possible la publicació. De fet el darrer llibre que va poder veure editat fou "Una mar sense armes" l'any 79 i gairebé ja havien passat 10 anys sense treure res. Per altra banda tot el que

succeïa al voltant de la seva vida privada els darrers anys, fou difícil i li provocà desenganys mals admetre i afrontar, que interferiren negativament en la seva trajectòria poètica, fins al punt que en una ocasió em va dir que havia escrit molt, moltíssim, però que arribava a un límit en el qual el fet d'escriure augmentava més els temors. La poesia li feia aprofundir ferides encara obertes reproduint un cercle d'on era inevitable l'exploració i la fugida en alguns moments. En canvi amb la música aconseguia més calma, per la qual cosa dedicava llargues hores de treball a la guitarra. I és que en ell la voluntat ferma de se-

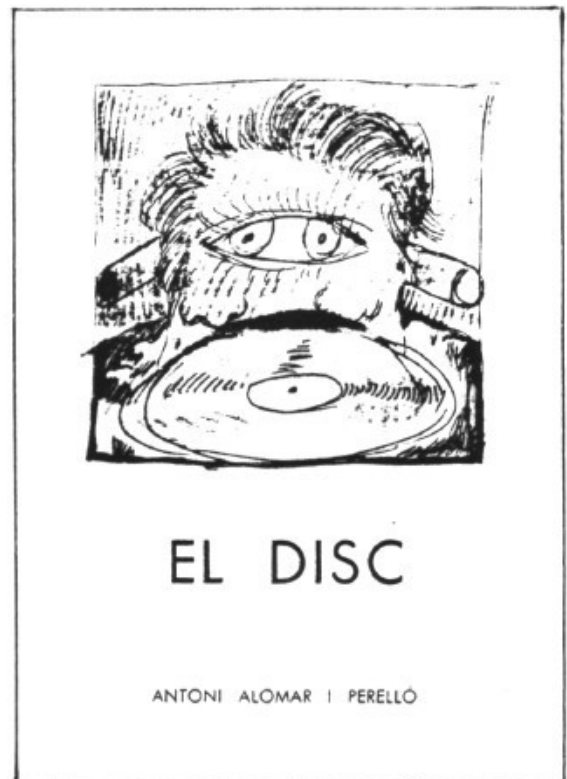
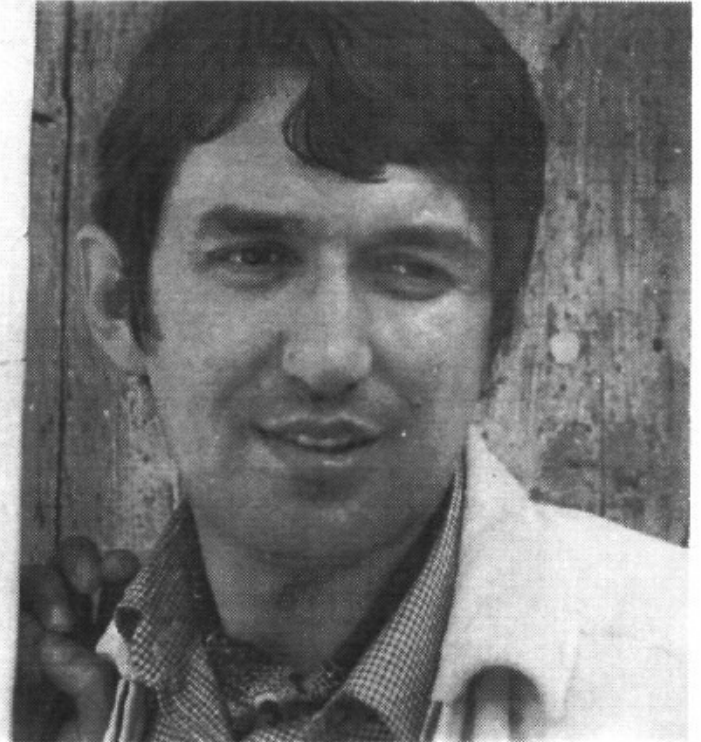
guir endavant no tenia límits, música i poesia s'entrellaçaven en un paradís particular com dos pilars convergents dotats d'una força com només pot donar la vida quan no es presenta fàcil. Avesat ja des de ben jove als obstacles, sens dubte aquesta lluita dia rera dia anava formant dins seu l'encís tan bell de la gent compromesa i autèntica que cerca la claredat i que sap encoratjar l'esforç i cap el Nord eixamplar sempre la vela.

Els qui sabíem de l'obra inèdita que deixava -i més tenint en compte els intents de publicar-la per part de'n Toni els darrers anys-, teníem un compte pendent. Per tant la col.laboració del Grup Envit en l'edició de "Ritardando" ha estat més que res la de facilitar a l'Ajuntament l'obra escrita. Algunes anades a la casa de la germana Catalina Alomar, on viu també la seva mare. També xerrades amb la família per la verificació d'informacions i dades diverses de la vida de'n Toni. Sens dubte aquest temps de relació i converses ens han fet més precís el record del poeta, arrecerat els darrers temps en la llar familiar que l'acolli amb profunda tendresa, davant l'adversitat.

Per acabar, només afegir que la correcció estilística l'ha duita a terme Antoni Mateu. Tanmateix, però, segons comentàvem amb ell no fa gaire, es tracta d'una correcció inacabada ja que hi ha dubtes respecte al text del poemari que resten sense resoldre, davant dels quals s'ha optat per respectar al màxim l'escrit original i és que, malhauradament, ens ha mancat el propi autor per conversar-hi.

Aina Ferrer Torrens
(Grup Envit)

NOTA: Aquesta presentació va tenir lloc el dilluns 20 de desembre de 1993, al Casal de Cultura d'Inca. A més d'Aina Ferrer varen intervenir Antoni Alorda i Gabriel Janer Manila.

I.lustració: Portada del llibre "El Disc", primer poemari d'Antoni Alomar publicat l'any 1978.

L'OBRA CULTURAL BALEAR I MIRÓ

El Mirall, revista de l'Obra Cultural Balear, dedica el seu darrer número, corresponent als mesos de novbre/desbre de 1993, al Centenari del naixement de Joan Miró. La revista reuneix un bon nombre d'articles sobre aquest gran artista que va viure i estimar Mallorca durant molts d'anys.

Inca Revista reproduueix, a continuació, l'article d'Antoni Mir Fullana, president de l'OCB, publicat al número 65 de la revista El Mirall (pàgines 50, 51 i 52):

Cada poble llaura el seu futur

Joan Miró va cedir a l'OCB una litografia, base del cartell que, amb la llegenda *cada poble llaura el seu futur*, és signe emblemàtic de l'entitat.

L'any 1978, l'Obra Cultural Balear tenia tantes esperances i ganes de fer feina com escassos eren els recursos de tota mena. Començava la transició, el pas de la dictadura franquista a la democràcia, una etapa que l'enyorat Josep M. Llompart qualifica de primavera civil, plena d'il·lusions i desitjos de canvi social, de valors solidaris i col·lectius. Però molts dels qui dinamitzaven les entitats cíviques a començaments dels setanta, desplaçaren aleshores la seva activitat als partits polítics, i aquelles se'n ressentiren. Sense gent ni argent, l'OCB començava una llarga travessia en que a la migresa dels mitjans econòmics s'hi sumava la falta de voluntaris i, segurament, dificultats derivades de la falta de persones especialitzades en gestió, mentre que, al davant, es perfilaven nous reptes per continuar lluitant per la llengua, la cultura i la identitat nacional del nostre

poble. Pensem que llavors no hi havia cap institució que li donàs el més petit suport financer. En això que la junta directiva presidida per Josep M. Llompart decideix demanar ajut a Joan Miró.

Joan Miró ja era soci de l'Obra Cultural Balear des de gener de 1972, gràcies a una iniciativa de Climent Garau, aleshores president de l'entitat, i d'altres membres de la junta directiva. Garau conta que Miró es va interessar vivament per la llengua i, relacionant l'OCB i la defensa de l'idioma, va convertir-se en soci protector amb una quota important. Consta a la relació de socis sota el núm. 389, amb la llegenda "Joan Miró i Ferrà, pintor". Sens dubte, el nostre consoci més universal, i d'una generositat provada.

Als pocs mesos de la petició de l'Obra, Joan Miró responia fent una litografia de la qual cedí cinquanta exemplars a l'OCB, vint a una entitat del Principat, i cinc per pagar totes les despeses d'edició; al mateix temps, autoritzà que les mateixes planxes servissin per al tiratge d'un cartell específic per a l'entitat, tot mitjançant la galeria Maeght de Barcelona. Joan Oliver (LLUC, núm 713), descriu la gestació d'aquesta litografia, la més important donació de Miró a una entitat cultural mallorquina, i la interpreta així: "Havia realitzat un treball ple de simbolisme. Aquell ocell volander trencava l'aire en una direcció ben definida, sobre una terra menuda i aïllada i en un cel que canviava de coloració a mida que l'au sortia de sota el núvol negre del temps passat i es dirigia cap a una atmosfera més acollidora que assolía tonalitats de verd esperança; i, emmarcant els límits inferi-

or i superior, el blau de la mar mediterrània i el roig d'una albada no exempta de núvols però, per això mateix, promesa d'un nou dia més lluminós i encoratjador". El cartell duria a dalt el nom de OBRA CULTURAL BALEAR i a baix la llegenda CADA POBLE LLAURA EL SEU FUTUR. La llegenda és obra de Josep M. Llopart. Així, l'entitat relacionava per sempre el seu nom amb el de Joan Miró, i també amb el de Llopart, un amb el seu art pictòric, l'altre amb el seu alè poètic.

Vist en perspectiva, l'OCB no en va treure gaire benefici econòmic (cobrava les litografies a 50.000 pts, un preu inferior al valor de mercat i, sobretot, al valor que els galeristes sabien que tenia i que tendria en un futur immediat). En canvi, va fer una gran inversió simbòlica, i l'entitat duu des d'aleshores el seu nom lligat a una personalitat universal. En justa correspondència, la junta directiva acordà donar el nom de l'artista a la biblioteca pedagògica de l'OCB, la qual a partir d'aleshores i amb l'acceptació de Joan Miró, duu el seu nom. Aquesta biblioteca, bàsicament infantil i juvenil, s'instal·larà de manera adequada al futur centre cultural Joan Alcover.

Cap a finals de 1978 es va pensar a presentar la litografia i el cartell a la galeria Quatre Gats, juntament amb una exposició de les activitats de l'OCB.

L'entitat és membre del Patronat de la Fundació Pilar i Joan Miró, des de la seva creació i d'entre els vocals nomenats formalment per l'ajuntament de Palma.

Fa cent anys va néixer Joan Miró, enguany ens ha deixat Josep M. Llopart. *Cada poble llaura el seu futur*: que el record de tots dos i el missatge d'esper-

rança i de responsabilitat personal i col·lectiva que ens fa present el cartell que llegaren a l'Obra ens acompanyi sempre i ens esperoni a tenir l'entrega i la generositat que demostraren els dos il·lustres veïns de Son Abrines i Son Canals.

Apartat 156
INCA 7300

INCA REVISTA

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

A 5 NÚMEROS

Nom:

Carrer:

Barriada:

Codí Postal - Població:

- Rebre els 5 números per 1.000 pessetes
- Contractar publicitat
- Fer-me soci de l'OCB (Inclou la subscripció)
- Col·laborar en la seva redacció

Entitat bancària Suport

Compte n.ºn.

Títol
Signature

MIRÓ DAMUNT PAPER

Miró damunt paper és el títol de l'exposició que podeu veure a sa Llotja de Palma fins a finals de gener del 94.

L'Any Miró" va començar amb la inauguració de la Fundació Pilar i Joan Miró el desembre de 1992. Ara, un any després, el tanca aquesta exposició de sa Llotja.

Hi trobareu quasi un centenar d'obres que mostren l'atracció que Joan Miró sentia pel paper, procedents de la Fundació Miró de Barcelona, del Museu Nacional d'Art Modern de Paris, del Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia de Madrid i de col·leccions particulars. El comissari de l'exposició, Emili J. Fernández i Miró, escriu: "La comoditat i l'atreuiment, la llibertat per la qual era seduït quan les seves mans, optaven per aquest senzill i vast, subtil i delicat material. He dit mans, perquè la necessitat de Miró per manifestar-se, fos quin fos el material, era física".

També s'hi exposa una escultura en bronze, l'última en gran format que Miró va realitzar.

Finalment estan exposades vint-i-dues reproduccions del llibre *Constellations* d'André Breton i Joan Miró. André Breton fou el creador del surrealisme, una de les tendències artístiques més importants del nostre segle que tingué una gran repercussió posterior.

Per acabar aquesta ressenya unes paraules de Jacques Dupin sobre Miró damunt paper: "Improvisar no es destruir un llenguatge i rendir-se al caos, sinó llançar-se amb l'instrument inventat ja fa molt de temps, enfortit, ensinistrat i afinat, llançar-se al que es desconegut, i

ressorgir, xopat i transformat. Sobre el paper, més encara que sobre la tela, Miró es desplaça amb una gran rapidesa. Ell fa retrocedir els límits del territori que explora i que fertilitza. Multiplica les incursions, les cales i llança les xarxes amb desimboltura i vivacitat. Es deixa dur per la vivesa del corrent, deriva i es governa amb una força d'abandó i de recuperació que denota més soltesa que mai".

ESTANY MELIÀ

TABACS, REVISTES I PREMSA
JUGUETERIA PETITA

C/Major, 14

☎ 50 27 97

INCA

DISCOS

C VIDAL. 51

TL. 88.02.83

DIJOURS BO 1993, LA CITA FOU AMB MIRÓ

La ciutat d'Inca es va convertir, encara que per poc temps, en TERRITOTI MIRÓ, expressió que des de les institucions culturals s'ha difós per a promocionar l'obra de Joan Miró i els escenaris que l'acolliren entre els quals hi ocupa un lloc molt destacat l'illa de Mallorca.

"Mira Miró" és el títol genèric de l'exposició itinerant d'obra gràfica que durant la setmana de festes del Dijous Bo (del 9 al 18 de novembre) es va poder veure en el Centre d'Expositors de la nostra ciutat. La mostra ha estat exhibida també a altres pobles i s'inscriu dins els actes que baix el nom de 100 Anys de Miró. Illes Balears i com a motiu del centenari del naixement del pintor català (1893-1993) s'han anat organitzant al llarg de l'any 1993, en el que endemés es compliren deu anys de la seva mort.

Joan Miró ha estat un dels grans de la pintura dels darrers temps i com a tal, la ciutat d'Inca es va sentir plena d'orgull a l'acollir part de la seva producció artística. L'exposició comptà amb 20 dibuixos provinents del fons artístic de la Fundació Pilar i Joan Miró a Mallorca i l'organitzaren l'Ajuntament d'Inca i Factoria Cultural, amb la col.laboració de la Caixa de Balears "Sa Nostra" i la Comissió de Cultura i Educació del Consell Insular de Mallorca.

Miró fou un artista molt complet que endemés de la pintura es va dedicar al gravat, la ceràmica, l'escultura en bronze, les teles, el dibuix o la tapisseria. La seva visió del món i de la vida és el resultat d'una recerca interior on la subjectivitat, l'imaginari, l'inconscient i

els símbols tenen el seu lloc. L'obra mironiana no ha estat sempre tan ben acollida com a l'actualitat. En una època no massa llunyana era quasi un desconegut, al qual fins i tot li varen rebutjar la donació que va oferir per als vitralls de la Seu.

L'Ajuntament d'Inca amb aquesta lloable iniciativa es va comprometre institucionalment amb el reconeixement històric i artístic de tot un poble, el mallorquí, a la figura d'un artista universal. Vàrem tenir idò a Inca, en aquesta gran fira que és el Dijous Bo, una de les darreres oportunitats de gaudir de l'art mironià en aquest any-homenatge que arreu de tot el món se li ha retut. D'aquesta manera Inca des de la modèstia d'aquesta petita mostra es va afegir a l'homenatge que altres ciutats com Barcelona, Madrid, Palma o fins hi tot Paris i New York han retut a Miró.

Josep Benítez Mairata

Francesca Vives Amer

Exposició de Miró al Centre d'Expositors d'Inca

ACTIVITATS REALITZADES DURANT EL PRIMER TRIMESTRE DEL CURS 1993-94

Festa de ses Llanternes.

El divendres, 8 d'octubre, com ja es tradicional, es celebrà a la plaça d'Espanya la Festa de ses Llanternes. Hi participaren quasi un milenar de nins i nines. Animaren la vetllada un xeremier, els Revetlers del Puig d'Inca i el grup Cucave-la.

Conèixer l'entorn: Muro.

El dissabte, 16 d'octubre, visitàrem Muro. A l'Ajuntament vàrem ser rebuts pel regidor de cultura, Damià Payeras i Capó, que regalà a l'Obra Cultural Balear els volums de la història de Muro i altres publicacions. Durant tot el dia ens acompanyà Pere Fiol i Tornila, rector de la vila i col.laborador d'Inca Revista. Vàrem

1. Interior de l'església parroquial de Muro (segles XVI-XVII).

2. Grup de socis en el campanar de la parròquia de Muro acompanyats de Mossèn Pere Fiol i Tornila.

anar a l'església parroquial, començada l'any 1570 i acabada el 1611, entre altres coses vàrem veure el retaule de l'altar major d'estil barroc (segle XVII), els treballs de restauració de l'orgue (segle XVIII) i pujàrem al campanar. Després visitàrem l'esglesieta de "La Sang" (segle XV), el Museu Etnològic i l'ex-Convent dels Mínims (segle XVIII). Encara, després de dinar, vàrem fer una passejada pel casc antic on hi ha la murada, el pont de Morrell i cases amb finestres renaixentistes.

Tertúlies de Can Xesquet.

El 16 d'octubre, Antoni Rosselló, parlà de "Les religions fonamentades en l'antic testament" i el 30 d'octubre, el general de brigada, Simó Gual Truyol, exposà la seva visió de "La importància del quarter General Luque per a la història d'Inca".

En el mes de novembre, dia 13, Josep Ortega Bennassar, Maria Angels Martínez i Joan Sansegundo parlaren de "L'Antàrtida". El dia 27, Salvador Sánchez, introduí un tema tan apassionant com "L'Astronomia".

Finalment, l'11 de desembre, Aina Moll exposà el seu punt de vista sobre "La normalització lingüística".

3. Fogueró de Santa Maria la Major a la plaça d'Espanya.

Dia 13 de novembre, a la sortida de completes, l'Obra Cultural Balear encengué el tradicional fogueró a la plaça d'Espanya. Animà la festa l'Escola de Ball de Bot de Campanet.

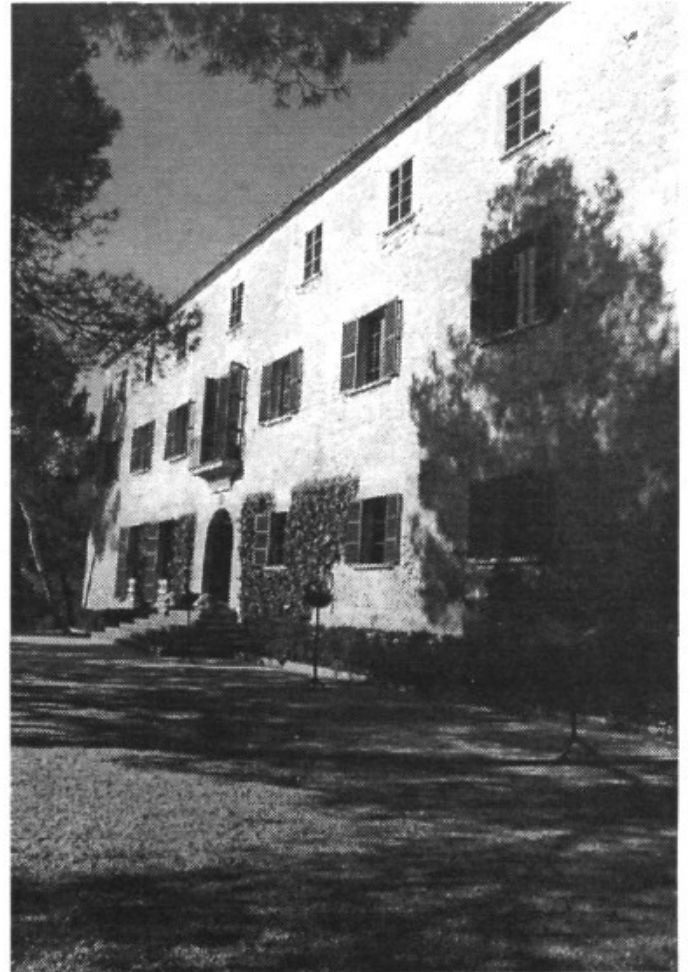
4. Exposició de l'Obra Cultural Balear al Centre Socio-Cultural d'Inca la setmana del Dijous Bo.

Exposició al Centre Socio-Cultural d'Inca.

La setmana del Dijous Bo (del 15 al 18 de novembre) l'Obra Cultural Balear participà en la Mostra d'entitats cultural i esportives d'Inca.

Visita a la possessió d'Els Calderers (Sant Joan).

El dissabte 27 de novembre visitarem la possessió d'Els Calderers. Hi participaren nombrosos socis, arribant a ser unes 50 persones. L'edifici principal fou construït a mitjans segle XVIII. La vinya fou el conreu més important fins a finals del segle XIX en que, degut a la fil·loxera, es substituí pels cereals.

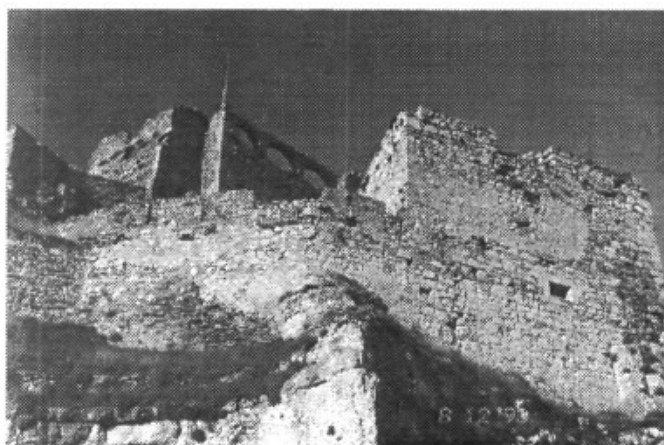
5. Els Calderers. Façana de la possessió (segle XVIII).

6. Grups de socis a l'exterior d'Els Calderers.

Viatge al Maestrat (Castelló i Terol).

Tal com estava programat, un grup de socis va viatjar al Maestrat els dies 4, 5, 6, 7 i 8 de desembre. S'allotjaren a Morella i visitaren, entre d'altres, les poblacions de Val-de-roures, Beceit, Calaceit, Terol, Albarracín, Mirambel, Cantavieja, Iglesuela del Cid, Mosqueruela, Linares etc.

7. Castell de Morella

9. Socis de l'OCB a Albarracín (Terol)

8. Grup de socis a Beceit (Matarranya)

Vidal, 5 entresol

Botiga

La Florida

Plaça Espanya, 19

Inca (Mallorca)

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE ITINERARIS URBANS PER LA CIUTAT D'INCA

El divendres, 28 de gener de 1994, a les 20.30 hores, al Casal de Cultura d'Inca, tindrà lloc la presentació del llibre *Itineraris urbans per la ciutat d'Inca* de Pere Rayó Bennassar. Hi participarà Damià Pons i Pons, autor del pròleg.

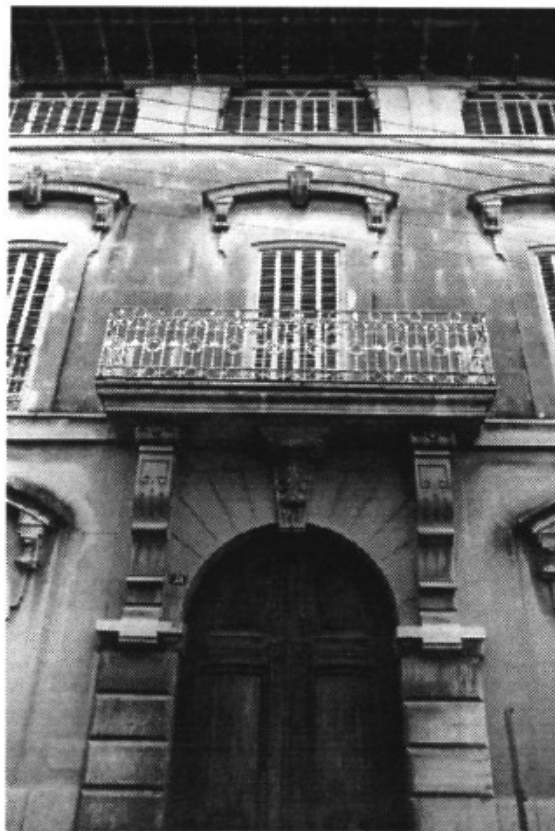
La publicació és una iniciativa de l'àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament d'Inca i respon a la necessitat de conservar i protegir el patrimoni arquitectònic de la ciutat. Al mateix temps, es vol donar a conèixer Inca als seus propis habitants i als visitants d'altres pobles.

Tampoc no hem d'oblidar la funció didàctica i cultural d'aquests itineraris que es podran dur a terme amb escolars o amb altres grups, permetent descobrir i valorar altres aspectes de la ciutat, fins ara, poc apreciats o desconeguts.

L'obra inclou dos itineraris que mostren més d'un centenar de llocs d'interès. Se n'han fet dos per poder recórrer cada un d'ells en un matí o una tarda. Cada itinerari anirà precedit d'un plànol en el qual s'han marcat els principals punts de la passejada.

Aquests itineraris urbans ens permetran contemplar la gran varietat d'obres artístiques que conserva la ciutat i evitar la seva desaparició. Els viatgers del segle XIX destacaven Inca per la seva bellesa, en part desapareguda actualment, emperò encara el que ens resta és valuós i cal conservar-lo pel futur.

PUBLICITAT
a partir de 600 pts.
☎ 50 37 72

1. Can Amengual. Casa senyorial d'inicis del segle XX.

2. Can Marquès. Finestra amb característiques modernistes.

EL MEU DIALEG AMB EL PARE COLOM

El personatge que avui tenim a les nostres planes, té el carisma de la fe i la grandesa dels humils. I si és cert que l'expressió suprema d'un autor, la pròpia substància, està en la seva obra, no hi hauria res més encertat que deixar el que ara estau llegint, agafar un llibre, qualsevol, del Pare Colom, i escoltar-lo amb els ulls ... Us agraesc, emperò, si voleu seguir aquesta repassadeta de la vida i obra del franciscà poeta. És un modest homenatge, que mitjançant INCA REVISTA, hem volgut retre a la figura, a l'exemplar persona del P. Miquel Colom.

El P. Colom, que a vegades pot pareïxer distant, és acollidor i afable. Un religiós de profundes conviccions, un poeta de gran sensibilitat creativa, un filòleg i lingüista de prestigi, investigador del gran Ramon Llull. I ben per damunt de tot això, un creient convençut que si ha pogut fer "qualque coseta", tot li ve de Déu. *"L'única cosa que puc haver feta és treure interès del petit talent que el Senyor ben gratuïtament m'ha donat"*.

El P. Colom va néixer el 21 d'octubre de 1900, en el preciós poble de Bunyola; un paratge ideal per desenvolupar una infància feliç, que marcarà ja per a sempre el seu destí, com a tots nosaltres. En aquest cas, aquell nin estava predestinat a ser sacerdot i poeta. La fe, li va transmetre la seva família i l'amor a la bellesa, la visió primera d'un paisatge idíl·lic, baix dels cims de les muntanyes, l'aproparen a la natura, i va esdevenir poeta... *"Bunyola, sota ton bell cel vaig néixer / de ton aire i ton sol nodrit vaig créixer / quasi fins als tretze anys, prou que ho record! / Prenqué llavors son nou rumb la vida ..."*.

El fill major de Can Pinet volgué ser franciscà. Va ingressar a l'antic convent de Palma (1913). Cursa ingrés i humanitats. Fa el noviciat a Artà. Estudia filosofia a Inca. Estudia Teologia a Palma. S'incorpora al servei militar a Tetuan. L'any 1927 és destinat a Inca, on ha romàs fins ara, i suposam que ja per a sempre, serà en la cel·la del convent inquer on es trobi com a ca seva.

L'any 1975 es publicà el seu primer llibre de poesia, Veu de l'edat del que he extret, com a pròleg, "*Són més de cinquanta anys / d'intents de transportar el ritme del cor / a l'escabrosa gràfica del vers. / Són uns llargs cinquanta anys / de mirar i escoltar tot ço que els altres anaven fent o deien ... / Són les notes disperses / que sobre el paisatge mallorquí / els sentits detectaven: pluja, vent, / sol, lluna, ocell, a l'ametler florit...*"

Hauriem de remuntar-nos molt lluny per enumerar tots els premis i les distincions que en la seva llarga vida l'hi han dedicat. El darrer, fins ara, és el premi Josep Maria Llopart que l'OCB li ha concedit, i que hem celebrat de debò. Malgrat que el P. Colom no faci massa cas d'aquestes coses, accepta els homenatges amb agraiement, o fins i tot amb resignació franciscana, és a dir, sense la més mínima vanitat. Vegeu una estrofa del seu poema Vanitat: "*I, oh l'amarg desencís de qui s'estufa / amb vàcua ufana d'inexpert al.lot / que jutja com si fos bella baldufa / allò que només és un mal burot!*".

El P. Colom ja n'ha complits norantatres. Ell diu que pateix la malaltia

de la senectut, però és més bé una beneïda i envejable placidesa ... Tal vegada, la veu, aquella veu que de petit va cantar la Sibil·la, ara estigui més apagada. Més les paraules no han perdut per res, ni la ressonància, ni la brillantor en el nostre il·lustre literat; i això, junt amb una memòria d'una lucidesa excepcional, fan que les xerrades amb ell, siguin una lliçó d'amena saviesa. Escoltem el que ens diu dels records de la infantesa: "*El que més record són les estades a la casa dels padrins paterns de Baixdespuig, els germans, can Pinet, d'on escriví: La casa que amb suor aixecà mon pare, / el veig en el treball com si fos ara, / tancat dins mon record amb pany i clau. Malgrat que can Pinet hagi passat a mans estranyes, m'agrada visitar-ho*".

Li deman que va sentir primer, la vocació religiosa o la vocació literària, i contesta amb rotunditat: "*La vocació religiosa. Déu es valgué de ma mare per despertar-la, i essent de família pobra, haver pogut atènyer el petit cim, que no em mareja. Si no fos per la meva vocació, sens dubte jo seria un rústic pagès, un bunyolí més, com tants del poble. Tenia nou anys quan vaig deixar d'anar a l'es-*

cola, i treballava collint oliva per ajudar a la família que anava augmentant. Va ser després, estudiant a ciutat, quan brostaren les meves dues fortes curolles: *Lingüística i Literatura*". Amb cert escepticisme per la meua part, li vaig recordar a Miguel Hernández, el genial poeta que guardant les ovelles llegia els poemes, i diu: "Això és un cas excepcional".

Tornant a la família, afirmà: "Ma mare tenia il·lusió de tenir un fill sacerdot", i per aquest camí, en Miquelet va guiar en Guillem a voler ser franciscà; Catalina, germana de la caritat; i Magdalena caputxina. De manera que dels set fills que foren, quatre eren religiosos. El desig de la seva mare es va complir generosament.

Sabem que *A sol eixent* i *Les coronas* us varen entusiasmar en la vostra joventut. Li ressalt unes similituds que hi trob amb el poeta campanater; fills majors d'una família treballadora i honorada, nascuts a petits pobles de muntanya, poetes i religiosos ambdós ... El P. Colom no vacil·la gens: " *La comparació amb Riber és exagerada. Riber és un gran literat. Les seves primeres obres, en la meua joventut, m'eren una gran delícia*". Li deman si el famós autor de *La minyonia d'un infant orat*, la primera obra en català que jo vaig llegir, és un bon inici per a la lectura de la nostra llengua, i em contestà: "Sí. Però no l'únic".

El seu personatge històric més admirat és Ramon Llull. El lul·lisme del P. Colom, estudiós del lèxic de les obres catalanes del mallorquí universal, ha quedat ben demostrat amb els cinc toms del *Glossari General Lul·lià*, la seva

obra magna, i amb *La marineria en Ramon Llull*, on explica que aquest serà el darrer. "Em sembla que sí, que ho serà aquest darrer opuscle el meu darrer capfic dins l'amplíssima mar de l'obra lul·liana, en bonança o tempestat".

De l'estil literari del P. Miquel Colom, només puc parlar-ne com a profana. El que més admir, entre d'altres coses, la seva claredat: "parlar clar, escriure clar, és aquest un elogi que jo accept sense cap mena de pudor. Que això no és una lloança a la qualitat de la meua poesia?. D'acord". I encara en el seu poema *El meu estil*, ho defineix així ben clarament: "El meu estil no necessita clau; / la seva porta és amplament oberta; / té claredat i no una llum incerta; / un cec hi pot entrar si és que li plau".

El P. Colom és un poeta que ha cantat sempre la natura: flors, romaní, ametlers florits, roses i més roses... "Roses, roses, roses / jo he volgut que ma vida, entre altres coses / de belles roses fos també un roser ... / i he donat roses, mes... no belles roses / sols minúscules roses d'esbetzer!".

De les seves poesies tenc predilecció per les que deixen fluir el seu vesant humà. El poema *Bona nit, Verge Maria!*, fa commoure d'emoció per la tendresa amb què evoca la seva mare: "Bon dia, Verge Maria / m'ensenyà la dolça veu / de ma mareta al cel sia, / a mi nat son primer hereu". I quasi com l'oració que deïem de petits... "Bona nit, Verge Maria; / l'animeta us encoman ... / expressar-ho en venir el dia / potser els llavis no podran. / No veient la cosa clara, / que romanguí almenys escrit: / Bon dia, estimada mare; / i si és de nit, Bona nit!".

El tema de la mort hi és freqüentment en les seves composicions. Diu que li agradaria morir "amb ple coneixement". Així tal com ell escriví: "Pare Francesc: moríreu Vós cantant! / Oh! si morís jo sols balbucejant / dos suavisims noms: Jesús, Maria!". I aquest altre amb to d'humor: "M'estic morint lentament ... / m'hauré de veure amb Sant Pere; / posarà la faç severa; / més obrirà finalment".

Hi ha també en els seus llibres cançons populars mallorquines. És que no son poesia les cançons populars?. "Voleu dir, mestre Colau / vós que sou un home entès, / quan vos donen un no-res, / per quin cap l'agafau?".

Ara, quan estam davant la incògnita d'un any nou, llegim unes estrofes que va fer amb el seu habitual realisme: "Solament quan la rosa o l'almanac / vagin obrint les fulles, el misteri / no serà més misteri / I veurem cada cosa!...". D'un altre de Cap d'any: "I el gran misteri no obrirà son pany! / Sols s'anirà

aclarint de dia en dia; / fins que es desclogui un altre nou cap d'any. / Més, si vols encertar en ton averany, / calcula escasses hores d'alegria / i moltes, i llarguíssimes, de plany".

S'ha dit que el P. Colom ha estat aïllat en una ciutat en poc ambient cultural. Ell va dir que "La vida religiosa suposa la renúncia d'allò que és mundà". Llegim el seu epíleg de Postdata II: "Els anys 1955/58 vaig viure a Ciutat. Circumstàncies especials em portaren a fer cordial amistat amb Gabriel Cortès, novel·lista. Aquest formava part de l'èlite successora immediata dels qui foren indiscutibles columnes de l'Escola Mallorquina: Costa i Llobera, Joan Alcover, Maria Antònia Salvà, Llorenç Riber, Miquel Ferrà ... Fou G. Cortès qui m'importunà perquè volgués comparèixer al Cercle Mallorquí per tal de fer-hi un petit recital de les meves composicions poètiques, davant el grupet dels seus amics, quasi tots ells escriptors d'elevada talla, a més de G. Cortès, J. Pons i Mar-

Ciutat, any 1924

El Pare Miquel Colom als 36 anys

quès, Miquel Arbona, Miquel Forteza, Guillellem Colom... Retornat a Inca vaig disposar de temps per arreplegar i augmentar els meus materials poètics. En vaig fer una selecció. I el 1975 vaig decidir l'edició". I des de llavors no he deixat de publicar. Tal vegada aquesta soledat voluntària, ha fet proliferar la seva obra.

La taula del P. Colom està estibada de papers: premsa diària, revistes, llibres... Li vaig dir que admirava aquesta activitat seva, i ell contestà que només feineja... Afirmà que ja escriu per costum, més que amb imaginació. Agafà un llibre i em fa llegir, per constatar això que diu, Canción de la verde palmera de l'any 1959, on certament hi desborda la imaginació i una fina ironia que sovint es troba a l'obra de l'autor de la tan popular Panada, Sant Abdon i San Senén, etc.

Per acabar li deman que triï un poema seu, i no sé si per atzar, o intencionadament, cerca aquest: Prou! "Us agraesc, Senyor, perquè no som / més que el quasi ignorat Pare Colom, / del qual no en motarà la gran història. / Senyor, a la terra el meu nom cancel.lau; / més posau-lo, amb minúscula, si us plau, / en el registre gran de vostra glòria!".

Malgrat la seva modèstia, tothom sap que a Inca hi ha un frare poeta, i una gran persona; tan gran, que mai no s'ha plantejat ser una altra cosa que el Pare Colom.

Catalina Amer Vives, desembre de 1993

JUBILACIÓ DE SEBASTIÀ OLIVER

El dia 26 de novembre de 1993 es va celebrar, amb un sopar a Sineu, la jubilació de Sebastià Oliver Camps, soci de l'Obra Cultural Balear d'Inca.

Sebastià Oliver, catedràtic de llengua francesa, impartia classes a l'Institut Berenguer d'Ancia d'Inca. Abans va ser professor del Col·legi Beat Ramon Llull d'Inca i d'un institut català. La junta directiva de l'OCB li desitja pugui disfrutar molts d'anys d'aquest merescut descans.

1 i 2: Sopar per celebrar la jubilació de Sebastià Oliver.

Es siurell

Carrer Llevant, 19
☎ 88 00 86
7300 Inca

ELS NOSTRES ESCOLARS I LA TELEVISIÓ

Segons tots els informes i les enquestes fetes, el veure la televisió figura com la primera activitat d'oci dels nostres escolars. Un informe de la UNESCO de l'any 1991, quan parla d'Espanya, ens dóna unes dades prou eloqüents: El 96% dels nostres escolars veu la televisió cada dia i un 46% li dedica un o dos dies a la setmana. Els nins, entre 2 i 5 anys, passen unes 25 hores a la setmana davant el televisor. La UNESCO ha calculat que quan aquests nins d'avui tinguin 60 anys, hauran passat vuit anys de la seva vida enganxats al petit caixó.

Per altra part, els estudis dels continguts de les emissions televisives posen de relleu l'enorme freqüència d'escenes de violència. Segons les dades de l'Associació de Telespectadors i Radioients de 1993, els nins veuen en una setmana, 848 bregues, 670 homicidis, 420 tiroteigs; 32 captures, 30 escenes de turment, 20 episodis bèlics, 20 episodis eròtics, 18 de drogues, 13 d'homicidis frustrats, 11 de robatoris, 8 de suïcidis, etc.

Sens dubte aquestes i altres dades similars han estat causa de preocupació dels pares i dels educadors. Però sembla que les posicions adoptades han estat un poc extremes. Mentre de part d'uns s'exigia una prèvia censura específica, altres creien que aquesta violència no feia més que ser viu reflex de la mateixa realitat que ens envolta. De tota manera cal dir que és totalment raonable la inquietud de pares i educadors davant d'aquesta poderosa i reiterada influència externa en la formació dels valors i actituds ètiques dels nostres escolars.

Per tot el que deim, trob encertada la iniciativa del Ministeri d'Educació que ha reunit els responsables de totes les cadenes de televisió, tant les públiques com les privades, que s'han compromès a un autocontrol en aquests temes delicats i que abans he comentat. De moment s'ha cregut convenient no prendre mesures coercitives, sempre possibles en cas necessari, ja que aquestes podrien atemptar contra la llibertat d'expressió. Però, mitjançant un pacte entre cavallers, vinculant només pel seu valor moral, s'ha aconseguit una fórmula acceptable d'autoregulació sense ingerències alienes als propis mitjans. És un compromís autoimposat.

Aquesta iniciativa, tal com se mos ha presentat, és totalment lloable. Però convendria que s'establís alguna manera de seguiment d'aquest pacte, que podria ser fet per alguna instància independent, fiada, consensuada i que comprovàs el compliment del dit pacte inclús en els seus aspectes educatius. Si no es fa així, serà difícil obtenir resultats seriosos, veim que, no només en les programacions generals de televisió, sinó també en les programacions infantils i juvenils, el criteri de la màxima audiència és el que domina aquestes programacions.

Jaume Gual Mora

Espirafocs

LLIBRES

Bisbe Llompart, 127

☎ 50 25 35

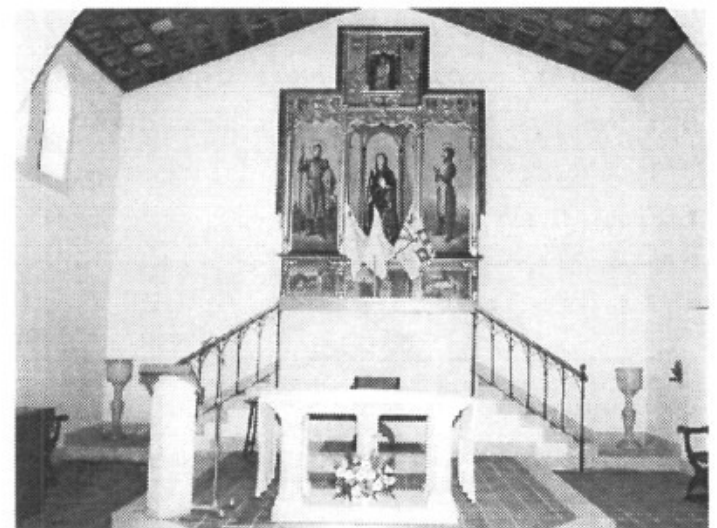
LA CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI RELIGIÓS INQUER: L'ESGLÉSIA DE SANTA MAGDALENA

En molt poc temps s'han fet treballs de neteja i restauració a quasi totes les esglésies inquieres. L'estiu de l'any 1992 es va netejar i pintar l'església del convent de Sant Francesc. A finals de maig de l'any 1993 s'inauguraren les obres de neteja i restauració de la parròquia de Sant Domingo, ex-convent dels dominics a Inca.

Recentment s'ha acabat la restauració de l'església de Santa Magdalena del Puig d'Inca. La inauguració va tenir lloc el diumenge, 24 d'octubre de 1993. La reforma han estat finançada per la parròquia de Santa Maria la Major. Aquestes obres han volgut tornar la petita església a la senzillesa original del gòtic de repobla-

ció (segle XIII) i al mateix temps acomodar la capella a les normes litúrgiques del Concili Vaticà II. S'han fet les següents reformes: s'ha acomodat l'altar major de pedra per celebrar de cara al poble; s'ha conservat el retaule neogòtic, beneït el 1900, obra de Salvador Torres, substituint l'estàtua de Santa Magdalena per una talla de fusta, còpia d'una imatge del gòtic tardà francès (segle XV); s'ha refet tot el trespol de l'església i s'han oberts nous finestrals. L'església del puig d'Inca ha tornat en part al seu aspecte primitiu, queda per recuperar l'embigada de la coberta i picar la façana per llevar el referit que la cobreix.

L'església de Santa Magdalena té la planta rectangular d'una sola nau, dividida en quatre trams, els tres primers separats per dos arcs diafragmes. El presbiteri és pla i està coberta per una embigada. A la façana hi destaca el portal amb arc de mig punt. Sobre el portal hi ha una rosassa i acaba en una espadanya on es situa la campana.

1. Interior de l'església de Santa Magdalena. 2. Presbiteri de l'església de Santa Magdaler

EL CAMPANAR DE SANTA MARIA LA MAJOR.

Actualment, estan restaurant el campanar de Santa Maria la Major que feia més de 100 anys que no havia sofert cap tipus de millora. La inversió d'uns 13 milions de pessetes és a càrrec de la Conselleria d'Obres Públiques del Govern Balear. La part superior, on es troba la llanterna, és la més espenyada del campanar, s'hauran de fixar alguns elements ornamentals i arquitectònics i reposar-ne d'altres que han desaparegut. També es netejarà i arreglarà l'interior i el portal d'entrada. Finalment es col·locarà un rellotge a la torre, que ja existia anteriorment, i desapareixerà la paret que uneix la torre a l'església, deixant el campanar aïllat.

3. Campanar de Santa Maria la Major amb les bastides de l'obra.

4. Campanar de Santa Maria la Major des del portal lateral de l'església.

El campanar de Santa Maria la Major fou començat en el darrer terç del segle XVI i no fou acabat fins ben avançat el segle XVII. Té característiques gòtiques que es poden observar en el portal d'entrada i en els arcs apuntats de la part superior de la torre, on es troben les campanes.

Ara, esperem que ben prest es facin obres de neteja i restauració a l'església del Monestir de Sant Bartomeu. Entre altres coses necessita eliminar la pintura i el guix de les parets i de la volta de canó, una nova il·luminació i recuperar algunes capelles.

Pere Rayó Bennàssar

ACTIVITATS DELS MESOS DE GENER, FEBRER I MARÇ DE 1994

Delegació d'Inca

Carrer Vidal, 5 entresol

Dissabte, 22 de gener.

Excursió a Palma per conèixer algunes de les obres més representatives de l'arquitectura gòtica: església de Santa Eulàlia, convent de Sant Francesc, la Seu, el palau de l'Almudaina i la Llotja. Es partirà amb el tren de les 9 del matí. Informació i inscripcions als telèfons 50.17.61 o 50.37.72, abans del 20 de gener.

Dissabte, 29 de gener.

Itinerari urbà per la ciutat d'Inca visitant l'Ajuntament, la parròquia de Sant Domingo, el Monestir de Sant Bartomeu i la parròquia de Santa Maria la Major. Lloc de trobada: Ajuntament d'Inca, a les 10 del matí. Informació i inscripcions als telèfons 50.17.61 o 50.37.72, abans del 27 de gener.

Dissabte, 19 de febrer.

Conèixer l'entorn: Alcúdia. Visitarem la ciutat romana de Pollentia i el teatre, la parròquia de Sant Jaume, l'església de Santa Anna, Can Torró, les muralles i la cova de sant Martí. Es partirà en cotxes particulars a les 9.30 hores de la plaça del Bestiar. Informació i inscripcions als telèfons 50.17.61 o 50.37.72, abans del 17 de febrer.

Dissabte, 19 de març.

Conèixer l'entorn: Pollença. Visitarem l'església parroquial de Nostra Senyora dels Àngels, el convent de Sant Domingo on s'hi troba el museu de Pollença, l'església de Sant Jordi, el pont romà i el calvari. Hi ha la possibilitat de quedar a dinar d'una torrada al camp. Es partirà en cotxes particulars a les 9.30 hores de la plaça del Bestiar.

Informació i inscripcions als telèfons 50.17.61 o 50.37.72, abans del 17 de març.

ELECCIONS DE LA JUNTA DIRECTIVA DE L'OCB D'INCA.

L'actual junta directiva, presidida per Jaume Gual Mora, es va comprometre per dos anys. Per tant, una vegada acabat aquest període, es convoca una assemblea de socis per procedir a les eleccions.

L'assemblea es farà el dijous 24 de març de 1994, a les 20.30 hores, al local de l'Obra Cultural Balear d'Inca, carrer Vidal núm 5 - entresol.

Carrer Vidal, 5, entresol

ALUMNES DE L'INSTITUT PILDAMSSKOLAN DE MAMOE (SUÈCIA) VISITAREN INCA

Durant el mes d'octubre de 1993, la setmana del 16 al 23, ens visitaren setze alumnes sueques acompanyades de les professores Michelle Holmgren i Lena Lands-trön, fent un intercanvi amb alumnes de l'Institut Berenguer d'Anoia.

A l'Ajuntament d'Inca foren rebudes pel batle, Jaume Armengol, i obsequiades amb un siurell. També visitaren la ciutat quedant sorpreses per la bellesa del Monestir de Sant Bartomeu i l'amabilitat de les monges tancades.

A Mancor de la Vall foren rebudes a l'Ajuntament per la regidora de cultura, Maria del Carme Valdivielso, que les va donar la benvinguda i les va convidar a berenar. Abans havien anat a la possessió de Massanella.

1. Alumnes de l'institut Berenguer d'Anoia juntament amb alumnes sueques al convent de les monges tancades.

2. Part del grup d'alumnes a la clastra de Massanella (Mancor).

I JORNADES D'ESTUDIS LOCALS (MAIG 1994)

Les I Jornades d'Estudis Locals, organitzades per l'àrea de cultura, educació i esports de l'Ajuntament d'Inca, tenen com a objectiu afavorir l'elaboració de treballs d'investigació sobre Inca, que posteriorment es publicaran.

Hi haurà una Comissió Científica, encarregada de fer la selecció de les comunicacions presentades, formada pels següents membres: Maria Barceló Crespí, Pere Fullana Puigserver, Pere Joan Llabrés Martorell, Pere Rayó Bennàssar, Joana Maria Seguí Pons.

PROGRAMA:

DIVENDRES, 6 DE MAIG:

20'30 hores: Inauguració de les I Jornades d'Estudis Locals.

- Conferència de Gabriel Pieras Salom sobre "L'estat actual dels estudis sobre Inca".

- "La importància de les recerques locals". Conferenciant sense determinar.

DISSABTE, 7 DE MAIG:

De 10 a 14 hores: Presentació de comunicacions.

14'30 hores: Dinar (tots els participants que hagin presentat comunicacions seran convidats per l'Ajuntament).

De 16 a 18 hores: Presentació de comunicacions.

De 18'30 a 20 h.: Taula rodona: "Reflexió sobre la recerca en l'àmbit de la microhistòria".

Participants: Maria Barceló Crespí, Pere Fullana Puigserver, Pere Joan Llabrés Martorell, Onofre Vaquer Bennàssar...

COMUNICACIONS:

- El termini de presentació de comunicacions acaba dia 15 d'abril de 1994.

- Hauran de tenir un màxim de 25 folis a doble espai.

- Durant les Jornades, el temps d'exposició de cada comunicació serà de 15 minuts.

- L'Ajuntament d'Inca editarà les comunicacions.

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ:

Nom i llinatges

Adreça Telèfon.....

Comunicació a presentar

El termini d'inscripció és el 28 de febrer de 1994.

El termini de presentació de comunicacions és el 15 d'abril de 1994.

Enviar-la a AJUNTAMENT D'INCA. Àrea de Cultura, Educació i Esports.

Plaça d'Espanya. 07300 - INCA.

UN ANY I PICO DE TERTÚLIES A CAN XESQUET

El set de novembre de mil nou-cents noranta-dos començà una nova manera de fer cultura i esplai a Inca, LES TERTÚLIES DE CAN XESQUET.

D'aleshores ençà s'han tractat els següents temes: La televisió, El racisme, El llenguatge, La música, La dona, La premsa, El Tractat de Maastricht, La glosa, Les dites populars, Les plantes medicinals, La figura del poeta i escriptor Josep Maria Llompart, Miquel Angel Riera (novel·lista i poeta), Literatura eròtica de tradició oral, Història de l'Astronomia, Les religions fonamentades en l'Antic Testament, La caserna del General Luque d'Inca, El continent de l'Antàrtida, L'astronomia actual, La normalització lingüística.

Hem aprofundit en la nostra cultura i a la vegada hem acostat a nosaltres la cultura forana.

Hem fet país i hem aportat elements de solidaritat. La cultura de les Illes i les cultures de tot arreu vistes globalment i, al mateix temps, diferenciades.

La participació de la gent és important. Ha mancat de totes maneres la col·laboració, sobretot dels socis de l'OCB. És necessari aportar idees i participar activament a les trobades culturals.

Desitjam que tothom que vulgui, i els socis de manera particular, aportin propostes de temes per ser tractats a les tertúlies.

Esperam que la cultura a Inca sigui molt més activa. Convidam a tothom a fer cultura, a fer país, a conèixer la nostra identitat com a poble.

Estam oberts a noves idees per millorar, de veres, la nostra convivència i perquè la prosperitat cultural del nostre poble sigui més sòlida.

Les tertúlies previstes en el gener i febrer són les següents:

Dia 22 de gener: Els grups de l'esplai i grups infantils i juvenils.

Dia 5 de febrer: Els drets humans.

Dia 26 de febrer: La protecció dels animals.

També hi ha altres temes prevists si bé encara sense concretar la data: *Enginyeria genètica, Història d'Inca.*

Podeu proposar nous temes o altres que us interessin, cridau al telèfon 88.06.74 (Joan Gelabert). Gràcies i Bon Any.

Joan Gelabert

PAPERERIA
Cervantes
Vallejo, 140 ☎ 50 27 99
INCA

CAN
XESQUET
CAFE
Dureta, 6 ☎ 88 06 58

EL COMERÇ DE LA SEVA CONFIANÇA

VILANOVA
Costa i Llobera, 208 ☎ 50 28 20
C/Hostals, 47 ☎ 50 42 29

CUINA: EL TRADICIONAL DINAR DE NADAL

Ha passat l'estiu de Sant Martí, ja som dins el mes de desembre amb el seu temps fred i l'Advent ens anuncia la proximitat de Nadal i l'arribada del nou any.

Per tradició i, malgrat els canvis de costums, encara les famílies celebren juntes les festes nadalenques amb menjars adients, que són la culminació de la cuina habitual de la resta de l'any.

El refranyer popular ens parla d'un animal que no faltava a cap corral que es tengués per bo: el gall, que es guardava per matar-lo aquests dies, si bé també hi ha un altre animal típic per menjar el dia de Nadal i és l'indi o gall d'indi, que pel fet de ser més gros ens permet fer, com és costum generalitzat a aquestes contrades, un bon farcit o uns bons escaldums. També es pot fer un bon rostí, sigui de porcella o d'indi.

Tots sabem que a la nostra taula aquest dia no hi pot faltar un bon brou, qualcú el substitueix per arròs sec, i això no és tradicional.

Unes postres ben pròpies dels Països Catalans, són els torrons, que ja han esdevingut universals a partir del seu naixement a Alacant i Xixona, documentat des de la Reconquesta (segle XIII). Antigament no hi havia gaires varietats (només el "fort" o el "fluix"), però actualment el ventall és amplíssim, i pot satisfer tota mena de capricis, encara que els torrons casolans, tenen el regust de "lo nostro" i mai no perdran el seu valor tradicional ni la màgia d'allò que és fet amb els nostres productes i amb el

nostre esforç i enginy, ja que davant d'una coca de torró feta d'ametlla, sucre i ou, col·locat enmig de dues neules, poc hi poden fer les barres de torrons que aquests dies omplen les prestatgeries de les botigues.

No faltarà tampoc un bon vi i un bon cava per ajudar a passar un dinar que sens dubte deixarà tothom satisfet. Hem de tenir en compte que aquest dia ningú no frissa d'eixecar-se de la taula, diríem que es fan anar les "barres" a consciència i que per una vegada pareix que ja es té la feina feta.

I ara no divaguem més, anem per feina i primer explicarem com es fa una variant de la clàssica sopa de brou, que si bé és un poc més complicada, els resultats compensen la feina, ja que és un plat senyor que es pot presentar a qualsevol taula, per enlairada que sigui:

SOPA DE LA REINA.

Preparau un bon brou, tan bo com sigui possible. Una vegada fet i colat, hi posareu els components següents: menuts de gallina a trossets petits, pilotes petites fetes amb carn de porc, pitrera de pollastre ben esmicolada, crostons de panet que s'han de preparar d'aquesta forma: feis trossos d'un panet que ja tengui més de dos dies, teniu-los just una estoneta en remull en llet, passau-los per ou batut i fregiu-los.

També hi heu de posar un flam salat tallat petit i que es prepara de la següent manera: el procediment és igual que el del flam dolç, només que en lloc de

sucre s'hi posa sal, i també se suprimeix la canyella, la pell de llimona i el sucre cremat, és a dir només hi heu de posar llet, ous i sal i coure'l al bany Maria.

Mesclau bé tots aquests ingredients i ja teniu la SOPA DE LA REINA a punt de servir.

INDIOT FARCIT DE CUSCUS DOLÇ.

Ingredients:

- Un indiots tendre de 4 quilos
- 100 grs. de mantega sense sal
- Dues cullerades de mel
- Una cullerada de sucre
- 200 grs. d'ametlles torrades
- 200 grs. de pa rallat
- El suc de dues llimones
- Una tassa petita d'oli d'oliva
- Una tassa petita de saïm de porc
- Sal i pebrebò.

Preparació:

Buidau l'interior de l'indiots, tallau-li el coll i les puntes de les ales i rentau-lo amb aigua, sal i vinagre i ja estarà llest per farcir-lo. Reservau-lo dins de la gelera juntament amb les interioritats, que podem fer servir per un bon brou.

Després el posarem dins d'una palangana grossa i refractària amb un poc de sal i pebrebò. Esquitxau-lo amb el suc de la llimona i amb oli, i untau-lo amb saïm.

Posau el saïm, la mel i el sucre dins d'una greixonera. Quan se formi una pasta hem d'afegir-hi el pa rallat passat pel forn i les ametlles capolades, sense deixar de remanar-ho perquè no s'aferrí.

Amb aquest preparat farciu l'indiots i posau-lo dins del forn durant tres quarts d'hora per quilo més o manco. Cal obrir el forn de tant en tant per esquitxar l'indiots amb el seu propi suc fins que la pell quedi daurada i cruixent.

I ja està llest per servir-lo.

COQUES DE TORRO CUITES.

- 1 kg. de bessó d'ametlla cru, escaldat, pelat i mòlt.
- 3/4 de kg. de sucre
- 1/2 tassó d'aigua
- 1/2 tassó de suc de taronja
- neules, anís i canyella
- pell de taronja i llimona rallada

Posau al foc l'aigua, la pell de taronja i de llimona i la canyella; quan hagi bullit una estona ho retirau del foc i ho colau. Ho tornam a posar el foc amb el sucre i hi afegim el bessó, remenant-ho bé; quan ha espessit a bastament ho retirau del foc, ho deixau refredar un poc i amb la mà banyada d'anís feis unes bolles que aplanareu damunt les neules; llavors tapareu la pasta amb una altra neula, i aferrareu les voreres banyant-les amb clara d'ou o anís.

Si heu seguit les nostres indicacions, només us falta posar les estovalles de festa, treure la vaixela de porcellana i la cristalleria fina i BON PROFIT!

Pere Massutí i Esperança Ramis

CAIXA RURAL

*La nueva
"Targeta Soci
de Caixa Rural"
tiene muchas
ventajas.*

CAIXA RURAL

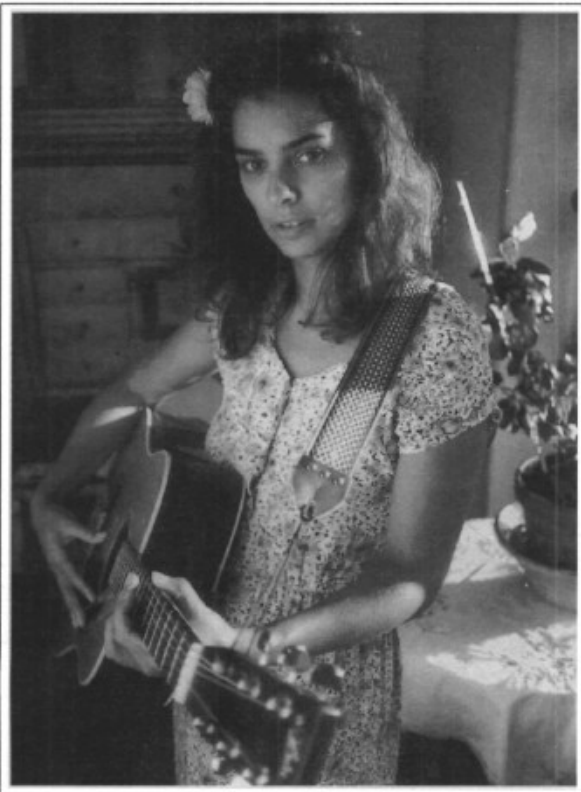
1974 • 1994

ARA FA VINT ANYS...

L'any 1974 un grup de joves universitaris d'Inca ens vàrem entusiasmar amb la idea de moure la cultura popular a la ciutat. I per això ens va parèixer una bona idea la proposta de posar en marxa l'Obra Cultural Balear a Inca.

He dit joves, perquè tots estàvem envoltant els dinou anys. Podeu imaginar que en aquesta edat no n'érem massa conscients del que dúiem entre mans, i que a més de la cultura ens preocupava passar-ho bé.

Vull anomenar els que formaren juntament amb mi, la primera junta, perquè és just que els recordem a tots. Són:

Vicepresident: Antoni Melis Sampol

Secretària: Cèlia Togores Codony

Tresorer: Ezequiel Vara Mulet

Vocals: Joana Rosselló Ximenes, Joana Mª Seguí Pons, Joana Mª Coli Noguera, Margalida Grau Sancho, Francesc X. Mulet Ferriol i Jaume Soler Capó.

Els meus records estan molt embullats, però crec que la nostra mena d'aventura va durar un any escàs, moment en el que persones més assenyades agafaren les riendes.

D u r a n t aquest temps organitzàrem diverses activitats entre les que cal destacar recitals, en els que hi participa-

ren intèrprets locals; i, si la memòria no em falla, un curset de català, que es va realitzar al Centre Parroquial. Per ventura n'hi ha d'altres que queden difuses en el temps.

El que sí record és que comptàvem amb pocs mitjans per dur a terme les nostres inquietuds, que suplíem amb molta il·lusió.

Em sent satisfeta de la transcendència que ha tingut la nostra iniciativa, i desig que aquella llavor que sembràrem, i que ha fruitat durant vint anys, segueixi donant resposta a les diverses inquietuds culturals de la ciutat d'Inca.

M. Ferrer Vara

BREU MEMÒRIA DE LA DELEGACIÓ D'INCA DE L'OCB A L'ETAPA DE JAUME CRESPI, PRESIDENT.

Febrer de 1975-11/05/1977

* Junta directiva 1975:

- **President:** Jaume Crespí
- **Vice-President:** Jaume Armengol
- **Secretari:** Pere Rayó
- **Vice-Secretari:** Antoni Colomer
- **Tresorer:** Bernat Amengual
- **Vice-Tresorer:** Sebastià Mora
- **Encarregada de la informació:** Immaculada Cortès
- **Vocals:**
 - Antoni Melis
 - Pere Miquel Gelabert
 - Catalina Ferrà
 - Francesca Joana Cortès
 - Antoni Armengol
 - Miquel Gual
 - Lluís Maicas
 - Catalina Pericàs
 - Miquel Àngel Rubert.

* Altres dinamitzadors: Un fet a destacar, del dinamisme d'aquell moment, és que la junta va comptar amb l'empenta i les idees de molta gent entre les que es pot ressaltar:

- Xesc Mulet
- Pepa Planas
- Lina Salas
- Joan Rallo
- Miquel Àngel Planas
- Antònia Llobera
- Maria Morro
- Mª Antònia Viñuelas
- Maria Martin.

* Locals: El desig de dur endavant moltes accions i projectes, gaudint de llibertat d'acció, condicionat per la precària situació econòmica, va fer que decidíssim canviar diverses vegades de seu social. Les que recorreguérem foren:

- a) Centre Parroquial de Sta. Maria la Major.
- b) Sa Punta: c/Rentadors, segon pis (des de juny 1976)
- c) Palmer, 75 (des d'octubre de 1977)

* Institucions Col·laboradores: Gràcies a la seva col·laboració altruista poguérem dur endavant els diferents actes que més endavant es relacionen:

- Col·legi Beat Ramon Llull
- Col·legi La Salle.
- Parròquia Sta. Maria la Major.

* Projectes:

- Grup de teatre: Es feren un faremall d'assajos al centre parroquial. La directora d'expressió corporal era Dolores Villarroel. L'obra era Tècnica de Cambra de Manuel de Pedrolo. No s'arribà a estrenar mai. Eren actrius: Joana M^a. Seguí, Joana Roselló, Immaculada Cortès, Maria Morro i actors Toni Melis, Damià Bennassar, Miquel Àngel Rubert i Bernat Amengual entre d'altres.

* Actes:

No existeix memòria escrita. La relació següent l'he poguda recopilar gràcies a l'existència de cartells -quasi tots fets per Pere Gelabert- i algunes circulars. Donada la manca de recursos d'aquell temps, la tècnica emprada per fer cartells era la de la còpia de plànols. Pere feia l'original a tinta xina negra, sobre paper vegetal. Després es feien les còpies (tècnica de còpia de plànols) que es creia escaient (de 15 a 30).

- Representació de teresetes de s'Estornell.

- Dimecres dia 5 de maig de 1976: Xerrada sobre Balls Mallorquins i Cançó Popular a càrrec de Biel Majoral. Amb projecció de filmines i pel·lícules sobre aquest tema fetes per Vicenç Matas. Lloc: Centre Parroquial Sta. Maria la Major, a les 9'30 del vespre.

- Dijous 10 de juny de 1976, saló d'actes del col·legi Beat Ramon Llull: Projecció de pel·lícules sobre temes agrícoles de Mallorca. Pel·lícules en 16 mm. Títols: Elaboració de l'ametlla, Protagonista l'ametller, Els arbres i el bosc, Hivernacles, Dijous Bo. Comentaris a càrrec de Joan Rallo, agent del servei d'extensió agrària.

- 23-30 juny 1976, al saló Mercantil: Mostra d'art Jove a Mallorca. Segur que ha estat l'acte més destacat en relació a les arts plàstiques a Inca. Va comptar amb la participació de:

Miquel Barceló i Artigues

Tomeu Cabot

Ramon Canet

Joan Gelabert

Pere Gelabert

Sara Gilbert

Enric Irueste

Damià Jaume

Gerard Matas

Pàez Cervi

Joan Palou

Alfons Sard

Antoni Socias Albadalejo

Andreu Terrades

Steve Terrades.

- 2 de juliol de 1976, 10 de la nit, sala d'actes del col·legi Beat Ramon Llull, recital de cançó, a càrrec de Toni Reus, Miquel Àngel Rubert i Francesc Josep.

- Dijous, 14 (no se sap ni el mes ni l'any), a les 21:30h. Disc-Fòrum sobre Bob Dylan, a càrrec de Manuel Vazques. Lloc Sa Punta, 2n. pis.

- Algun dia a les sis de la tarda: En Joanet del flabiol, espectacle musical per a infants, a càrrec del grup de teatre foment de cultura de Muro, al centre d'FP d'Inca

- 25 de febrer de 1977, teatre principal, projecció de La Ciutat Cremada, d'Antoni Ribas. Presentació a càrrec d'Antoni Serra, escriptor i periodista.

- 28 de juliol de 1977, a les 10 de la nit, a la plaça d'Espanya: Cançó de Festa i Balls, amb l'actuació de

- Madò Buades

- Biel Caragol

- Biel des Cantó

- L'amo en Xesc de son Cloquís

- Gori de Sa Serra i els

- Cossiers d'Algaida.

* Taules Rodones:

- 19 de maig 1976: Congrés de Cultura Catalana i llengua a les illes. Intervingueren: Aina Moll, Antoni Serra, Biel Janer Manila, Sebastià Serra i Biel Oliver.
- Juliol de 1976: Taula Rodona, a la sala d'actes de S. Francesc sobre les normes subsidiàries d'Inca.
- S'organitzaren dues taules rodones amb el títol l'art a Inca, al saló del Mercantil, amb la participació de tots els pintors de nomenada inquera: Toni Rovira, Rafel Garau, Teresa Fiol, Jaume Fluxà, Esteve Pascual, Pere Gelabert...
- 1978: Fàbrica de Portland.

* Conferències:

- 15 de juny de 1976: Josep M^a. Llompart: Joan Alcover i l'idioma
- 7 d'octubre de 1977, 20h. a l'IFP, Josep Mª Llompart:
- Pau Cateura: Llibre del repartiment.
- Gabriel Janer Manila
- Aina Moll
- Antoni Tarabini
- Sebastià Serra
- Antoni Serra.

* Cursos:

- Al local de sa Punta s'iniciaren els cursos de Català l'any 1976. El professorat ho feia de franc. Sebastià Mora feia el grau elemental i Jaume Armengol el, que en aquells moments nomenàvem, superior.
- Ball de bot a càrrec de Biel Caragol, de Sineu.

* Excursions:

- 12 d'octubre de 1977: Sa Penya Roja i sa Talaia d'Alcúdia.

* Accions:

- Reinstaurar els foguerons de Sta. Maria la Major. Els foguerons havien estat prohibits, durant bastants d'anys, pels batles de torn, justificant-se que espenyaven l'asfalt dels carrers. En aquells moments solament s'encenia un magre fogueró davant la parròquia de Sta. Maria la Major. L'OCB, amb l'ajuda dels pagesos (Cambra agrària primer i Unió de Pagesos després), emprengué el costum d'encendre un fogueró a la plaça del Bestiar (llavors Ganado), animat amb música mallorquina, la revetla de la Patrona. La gent aprofitava per sopar de coca o porquim acompanyat de vi de can Lau o de cas Barbaret. El vi sempre era de franc.
- Reivindicar que el pancaritat del puig d'Inca tornés a les arrels: OCB guanyà un concurs de paelles pel bon gust quan el que preteníem era escandalitzar a les autoritats amb una paella-bandera blavera.
- Participació en la manifestació per l'Autonomia, de 29 d'octubre de 1977.

* Convocatòries:

- Gener de 1978: Concurs literari per a infants i joves menors de 17 anys.

Bernat Amengual, soci n° 51 de la delegació d'Inca d'OCB

D'UN TEMPS, D'UN PAÍS, ENCARA.

Vaig ésser president de l'Obra Cultural d'Inca quan la seva seu era al capdamunt del carrer Palmer, cantonada amb Martí Metge, devers el 1977-1979, en plena transició política. Els meus records d'aquells anys difícils, però de fermes il·lusions, no són els nítids que hom desitja. És demostrat, que en el fons del cervell i de tot l'univers neuronal, a mesura que l'home envelleix, el passat més remot se'n fa present amb una claredat i objectivitat sorprenent. És aleshores, quan la reverberació i la transmissió a nivell de la sinàpsi es potencia de manera directament proporcional al nombre d'anys transcorreguts, els anys que són passats per sempre més, el "temps perdut" de Bergson i Proust.

Recordo amb afecte els meus alumnes de català, la incomprensió i la indiferència de la gent envers nosaltres, si més no el rebuig o el menyspreu. Alguns d'ells d'ençà el 1974, quan ensenyar català era quelcom semblant a un fet autènticament revolucionari. Ho recordo amb melangia i amb gratitud. Fou una experiència tan satisfactòria per a mi com haver guanyat alguns premis literaris, haver treballat dos innoblidables

anys a la Gran Enciclopèdia Catalana, allí, al primer pis de la cantonada carrer Provença amb Balmes, a Barcelona, haver estat el primer polític inquer, juntament amb en Toni Armengol, que dugué a terme la primera normalització lingüística a Inca, potser capdaventura a Les Illes o, simplement haver estat batle.

En aquelles classes, més aviat clandestines, parlàvem de literatura, de política, del diví i de l'humà. I el temps se'ns feia curt, fràgil, fugisser, talment aquest núvol viatger que creua, ara mateix, el cel en un instant.

Recordo els membres de la Junta Directiva i els socis, la nostra fe indeclinable, allò que es clou a dins i mai no s'esborra del tot. Recordo tantes coses i en pressenteixo tantes... El record és vida, l'oblit és la mort. Recordem perquè vivim, oblidem perquè morim xano-xano, de mica en mica. És el preu just, inqüestionable.

Aquest escrit que m'ha demanat la Junta de l'Obra Cultural Balear d'Inca no pretén ésser una síntesi de fets més o menys importants que van esdevenir-se al llarg dels

anys que vaig ésser president, sinó una mena de merescut homenatge a tots els qui han fet coses o, simplement, han sentit neguit pel nostre país, per la nostra llengua catalana que ens fa ésser qui som arreu del món, per la nostra cultura, per la nostra nació, en definitiva. Allò també, que, escarnint el millor poeta que ha tret Mallorca, en Bartomeu Roselló Pòrcel, m'agrada dir quan em pregunten per la meua identitat: Simplement, un català de Mallorca. Llavors resten els dogmes, les pudoroses fidelitats, les excomunionis, les idees, les eines socials i polítiques més escaients per a arribar a assolir la plenitud nacional. Dels qui exclouen i dels que integren. Jo sóc d'aquests últims, dels qui pensem que "per molt que un home valgui, mai no tindrà més valor que aquell d'ésser HOME".

Aquestes paraules, més que un repàs de fets i accions, un escrit basat en criteris quantitius, vol ésser, doncs, una crida de permanència i de futur per als joves en un país molt vell, però que no vol morir. Cadascú en una lluita constant des del seu lloc, amb l'eina que cregui més escaient

5è ANIVERSARI

i positiva, amb esperit obert, on tothom sigui ben arribat, i amb el nord al davant d'una projecció de llengua i país cap al món, vençant els localismes i provincianismes mesquins, els prejudicis estúpids, i treballant amb rigor.

He escomès aquestes planes amb criteris qualitatius. Però això, naturalment, implica que cal admetre que tota opció és capriciosa i restrictiva i imposa, en darrera instància, els criteris inequívocament personals que ara assumeixo. Per això, quan un membre de l'actual Junta de l'Obra em demana un escrit sobre els anys que vaig ésser president, tot d'una li vaig preguntar si, malgrat l'exigència de parlar sobre un temps i uns fets concrets, podia (vet aquí un exemple més del meu anti-dogmatis-

me) fer-ne ús de la flexibilitat que a tot escrit li cal per a esdevenir-ne solidari i integrador, transcendent, foc en lloc de glaç.

No voldria acabar sense dir que la unió i la feina d'integració de tot el poble, sobretot entre els joves, els treballadors i poble planer, és fonamental per a la supervivència de la nostra Nació, si no aconseguim això i se'ns fuig la societat per haver errat les eines de lluita o el camí adequat, haurem perdut definitivament el tren de la Història. Tanmateix, tenint clar que no hi ha integració possible sense tolerància. No es pot fer país amb mètodes de menyspreu o excloents, potser amb clares connotacions feixistes. I no es pot assolir un país lliure sense la integració de tots i cadascun

dels membres que el componen. Res de vaixell de reixetes, sinò com deia Manuel de Pedrolo a la seva obra cabdal "Totes les bèsties de càrrega": "Feu molts fills a les dones per tal que en aquest país hi hagi més catalans i jo hi afegiria: "i a cada nou habitant que ve de fora feu-lo fill d'aquesta terra, un català més de Mallorca. Pedrolo ho deia amb desesper, això. Jo ho dic també amb desesper, però amb urgència.

No enreculem ni tornem enrera com voldrien les forces immobiliàries que tots coneixem. Sembla que es repeteix la història amb els pactes d'Estat i a Euzcadi i a Catalunya, potser, en un futur no massa allunyat. Amb aquests pactes cadascú ha demostrat com veu la pervivència de les Nacions, les llengües i les cultures, el respecte entre tots i el marc solidari on cada Nació pot treballar per a assolir en pau la seva finalitat última.

Jaume Armengol i Coll

JUNY DE 1979 AL SETEMBRE DE 1983

Vaig presidir la delegació de l'Obra Cultural Balear d'Inca durant quatre anys, des del juny de 1979 fins a l'estiu de l'any 1983. La junta estava formada per:

Caterina Ferrà Cantera, secretària i tesorera.

Jaume Gual Mora, que s'ocupava de l'ensenyament de l'idioma.

Immaculada Cortès Forteza, acció i extensió cultural.

Lluís Maicas Socias, premsa i propaganda.

Damià Perelló Femenia, joventut i relacions amb altres entitats culturals.

Joan Rallo Garcia, relacions comarcals i encarregat del local i material.

De les activitats duites a terme, en aquest període, voldria destacar, en primer lloc, els Cursos de Català i de Cultura de Mallorca. Aleshores, l'any 1979, es creava una Escola Municipal per a l'ensenyament de la llengua i s'encarregà a l'OCB l'organització d'aquests cursos. Aquest any, pronuncià la lliçó inaugural Isidor Marí que parlà de "La situació lingüística a Mallorca". En el curs 1980-

81 va ser pronunciada per Josep Grimalt que parlà de "Llengua literària i llengua col·loquial". Durant aquests quatre anys es consolidaren els cursos de català a Inca, havent-hi els graus elemental, mitjà i superior, a més d'un curs per a castellanoparlants i cursos d'història, geografia i cultura de Mallorca. Les classes s'impartien al Col·legi La Salle, provisionalment al Col·legi de Sant Vicenç de Paül, a l'Institut de Formació Professional Llorenç Maria Duran i al mateix local de l'Obra Cultural Balear, al carrer d'en Palmer.

Igualment, varen comptar amb una gran participació les excursions amb autobús que fèiem els diumenges per conèixer les poblacions de Mallorca (Campos, Santanyí, Andratx, Esporles, Banyalbufar, Valldemossa, Felanitx, Capdepera, Artà, Montuïri, Muro, Pollença etc.). Aquestes excursions eren organitzades conjuntament amb l'Obra Cultural Balear de Palma i estaven dirigides per Jaume Corbera i jo mateix. A més s'organitza-

ren excursions a peu comptant amb la col·laboració del GOB.

Respecte a la recuperació de festes populars, una vegada en marxa el fogueró de Santa Maria la Major, que tradicionalment fèiem a la plaça del Bestiar, a partir de 1979 es va lluitar, des de l'Obra Cultural Balear, per recuperar la festa del Carnestoltes i la Rua, avui ja plenament consolidada.

L'any 1981, el dissabte 28 de febrer, l'OCB organitzà el primer ball de disfresses que es va fer a Inca amb motiu d'aquestes festes.

A continuació voldria destacar una sèrie d'actes culturals que tingueren una gran transcendència:

Homenatge al músic inquer Jaume Albertí i Ferrer (11 de novembre de 1979). Consistí en, el matí, un Concert a la plaça de Santa Maria la Major, a càrrec de la Banda Unió Musical Inquera dirigida per Vicenç Bestard i, el vespre, a l'església de Sant Francesc, una conferència de Bernat Cifre que parlà sobre la figu-

ra i obra de Jaume Albertí, per acabar en un concert d'orgue a càrrec del Pare Vicenç Juan Rubí, organista de Lluc.

Happening fotogràfic que tingué lloc pel Dijous Bo de 1979 (15 de novembre). Les obres s'exposaren al Centre d'Expositors del 2 al 9 de desembre. Els participants foren obsequiats amb una serigrafia de Pere Gelabert, que des de l'any 1975 havia col·laborat d'una manera entusiasta amb l'Obra Cultural Balear.

Exposicions de llibres d'Inca, a la biblioteca de "La Caixa". La primera tingué lloc del 21 al 26 d'abril de 1980 amb motiu de la Festa del Llibre. Es presentà el llibre de Gabriel Fiol i Lluís Maicas "Aproximació a la Bibliografia d'Inca", publicat per l'OCB. La segona, per les festes de Sant Abdon i Sant Senén, durant els dies 28, 29 i 30 de juliol, va consistir en una Exposició de Llibres Didàctics en Català.

L'Obra Cultural Balear també va col·laborar en la presentació del llibre "Dossier de la Nova Plàstica a

Mallorca" de Lluís Maicas, editat per l'editorial Berenguer d'Anoia. La presentació, a càrrec de Damià Pons, tingué lloc el 23 de desembre de 1980 a la llibreria Espirafocs. Abans, el 3 de juny de 1977, ja havia col·laborat en la presentació del llibre "El caminant perdut" de Jaume Armengol, a càrrec de Josep Maria Llompart al Cafè Mercantil.

Finalment, hi va haver també un curs d'iniciació a la ceràmica (febrer-juny 81) impartit per Joana Mª Llobera, taules rodones, conferències etc. El període 1979-1983 fou una època de consolidació de l'Obra Cultural Balear, s'havien pro-

duït les primeres eleccions democràtiques als ajuntaments i els membres de la junta i els socis treballaven il·lusionats amb l'esperança de canvis importants en els aspectes lingüístics i culturals. Record, amb entusiasme, aquest període en què vaig presidir l'Obra Cultural Balear d'Inca.

Pere Rayó Bennàssar

FENT PAÍS

Els vint anys d'Obra Cultural Balear d'Inca representen, sens dubte, una lluita permanent per la normalització lingüística i cultural del nostre poble.

L'Obra Cultural Balear esdevé un cas únic a Inca, havent realitzat una labor que cal qualificar d'excel·lent, gairebé sempre en solitari i amb constants entrebancs per part de les institucions.

Vaig entrar a l'Obra l'any 1974. El 1975 moria el dictador i començava la transició democràtica, eren moments d'il·lusions, però també d'inseguretats de cara al futur. La nostra entitat era un refugi per a tots els que lluitaven per la democràcia i per Mallorca.

Participa a les juntes presidides per Jaume Crespi i Jaume Armengol en una gestora que durà pràcticament tres mesos, fins que al gener de 1984 soc elegit president de l'Obra. En formaven part:

Secretària:

Imma Cortés

Tresorera:

Catalina Ferrà

Activitats populars:

Joan Rotger

Normalització lingüística:

Bernat Forteza

Vocal:

Damià Perelló,

Jaume Payeras.

L'Obra s'enfronta a una nova situació. Resten lluny ja les reivindicacions dels primers temps de la democràcia i últims del franquisme. Si bé es continua amb un fet fonamental: la defensa de la llengua i la cultura catalana.

El nou Consistori amb majoria d'UM, dificulta l'acció conjunta, moltes vegades mantenint un clar enfrontament amb l'Obra. Abandona la tasca dels cursos de català. Així que uns dels objectius cabdals de la nova junta serà organitzar-los com durant els últims anys de l'Ajuntament franquista. En Bernat Forteza s'encarregarà de posar-los en marxa.

Hem dit que el nord n'és la normalització lingüística, per això l'Obra organitzarà un programa en català a Ràdio Balear "Café de Cultura", dirigit per Damià Perelló i Imma Cortés. Igualment l'Obra s'encarrega d'una pàgina al Setmanari Dijous.

S'intensifica el cicle de conferències i taules rodones sobre temes puntuals, com la LODE.

Se segueix amb l'excursionisme, encara que aquesta etapa es caracteritza per la visita a les possessions i cases pairals situades en el terme d'Inca. Però sense oblidar les que es feren a peu.

Es promou el recobrament de festes populars perdudes. I l'Obra crea la primera Festa de ses Llanternes que tindrà continuïtat, de cada vegada amb més participació popular. Però no s'oblida la labor de conservació del patrimoni artístic i es protesta públicament quan s'enderroca un molí de vent.

S'organitza un cicle de conferències i una taula

Excursionisme:
Francesc Dalmau

Vocals: Margalida Mulet, Margalida Massanet, Jaume Payeras, Joan Pol i Francesca Fontanet.

A finals de 1987 es renova amb l'entrada d'Antoni Alorda (normalització lingüística), Pere

Quetglas (joventut), Margalida Mulet (vocal) i Joan Pol (vocal).

El treball s'organitza sota dues vessants: la continuïtat i l'esforç per aconseguir d'editar un mitjà de comunicació en llengua catalana, tan necessari pel procés de normalització lingüística. Malgrat la manca d'ajut, l'Obra Cultural Balear d'Inca treu al carrer el primer número "INCA REVISTA". Era el juny de 1986, un mensual en català. Una de les més velles aspiracions de la nostra entitat s'aconsegueix mercès al suport dels socis i dels subscriptors. En total férem 27 números. Fou una experiència molt enriquidora. En l'actualitat "INCA

rodona de cloenda sobre "La cultura a Inca". No falta un curset de fotografia i dues setmanes de cinema, i sobretot una exposició de cartells de Joan Miró.

Es continuen i es potencien els foguerons de Santa M^a la Major. Passaren per Inca grups folklòrics de molts indrets de Mallorca. Es du a terme un curset de xeremies, es participa cada any en la Rua i vàrem tenir l'experiència d'organitzar unes matances populars.

Les il·lusions no es perden. S'intenta dur a terme un projecte força important com era la creació d'un museu de la sabata. S'anomena una comissió d'experts. Es fan contactes

amb fabricants de calçat aconseguint algunes màquines. Però el projecte fracassa per falta de comprensió de Consistori d'aquella època. Una vertadera llàstima.

El 1986 s'elegeix una nova junta formada per les següents persones:

President: Antoni Armengol i Coll

Secretari: Bernat Forteza

Tresorera: Catalina Ferrà Cantera

Activitats populars: Joan Rotger

Joventut: Pere Quetglas

Normalització lingüística: Antoni Alorda

REVISTA", com veiem està viva i amb futur.

Continuàrem amb l'organització de mostres culturals, destaquen: "L'homenatge als terrissaires d'Inca"; la xerrada sobre "Normalització lingüística", a càrrec d'Aina Moll; sobre Ecologia, a càrrec del GOB; "El folklore a Inca", a càrrec d'Antoni Galmés; "Homenatge a Llorenç Mª Duran", la conferència sobre "El costumari Inquer", a càrrec de Gabriel Pieras; "La música a Inca", a càrrec de Joan Parets; la Taula Rodona sobre la normalització lingüística, participant-hi entre d'altres Josep Mª Llompart; i la Taula Rodona sobre "El català a les escoles d'Inca".

Tanmateix no oblidàrem la tasca de sempre: cursos de català, foguerons de Santa M^a la Major, Festa de ses Llanternes, etc.

Sol·licitàrem a l'Ajuntament la dedicació d'uns carrers a Antoni Mateu, Marc Ferragut i Joan Miró.

A la fi, l'Obra Cultural Balear premià la labor de la delegació d'Inca per tal que

el congrés Internacional de la Llengua Catalana fos un èxit en tot el terme municipal.

Al llarg d'aquests vuit anys al davant de la delegació d'Inca d'Obra Cultural Balear vull recordar a tots aquells companys i amics que treballaren amb mí i que formaren part de les juntes; aquells que col·laboraren en publicar INCA REVISTA, entre altres: Imma Cortés, Cati Ferrà, Joan Rotger, Damià Perelló, Jaume Payeras, Bernat Forteza, Francesc Dalmau, Margalida Massanet, Antoni Alorda, Pere Quetglas, Margalida Mulet, Joan Pol, Pep Mayans, Pere Castelló, Jaume Armengol, Antònia París, Miquel Angel Quetglas, Jaume Gual, Antònia Llobera, Francesca Cortès, Llorenç Sastre, Bernadí Seguí... Però sobretot als companys que ens han deixat com Margalida Mulet i Joan Rotger, i també als socis i col·laboradors com Antoni Figuerola, Simó Ramis i Gabriel Serra.

Han estat vint anys d'esforç de tots els que formam la família d'Obra Cul-

tural Balear d'Inca. Sens dubte, l'entitat està actualment en bones mans, amb una renovació generacional important. Endavant, que el futur és nostre.

Antoni Armengol i Coll

1991 ANY D'ELECCIONS I DE TRANSICIÓ

1991 fou un any d'eleccions municipals i això marcà l'esdeveniment de la nostra delegació.

Distints membres de la Junta es presentaven a les llistes de candidatures, cosa que influí dins les

activitats del primer semestre per la manca de temps disponible d'aquestes persones. Aquesta circumstància juntament en uns moments de crisi de l'OCB d'Inca, ajudaren a que la imatge de la nostra entitat es deterioràs una mica.

Antoni Armengol, president durant molts d'anys, fou elegit regidor, i conseqüentment dimití del seu càrrec.

Aquests fets posaven en perill la continuïtat de la delegació ja que no hi havia persones dispostes a assumir la direcció. Durant l'estiu, es feren algunes reunions per a veure si es formava una junta, però les perspectives no eren molt bones. Després de diversos intents es decidí que es presentaria la següent llista.

President:

Pere Quetglas Maroto

Secretària:

Maria Martín Martorell

Tresorera:

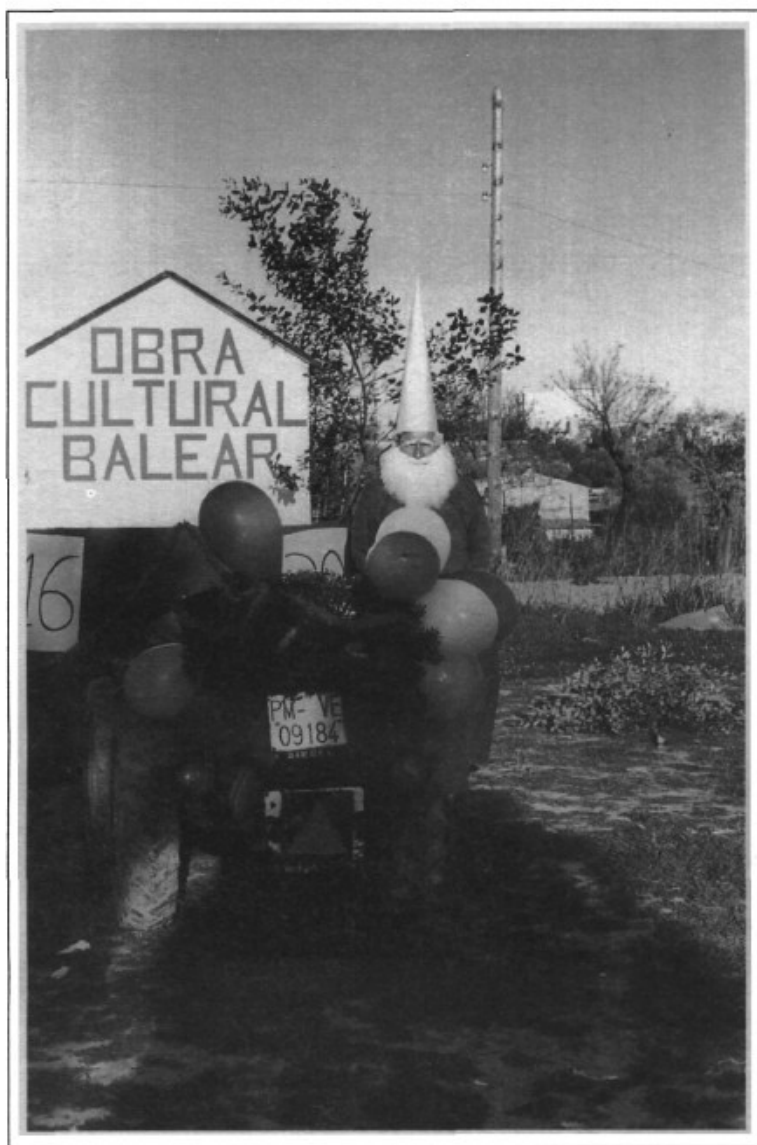
Catalina Ferrà Cantera

Vocals:

Antoni Alorda i

Pere Castelló

La nostra intenció era superar la crisi que sofria l'OCB amb persones amb ganes de fer feina. Cal dir, també, que vaig acceptar el càrrec de president perquè estim l'Obra Cultural i no volia que aquest projecte desaparegués

d'Inca; la veritat és que volia formar part de la Junta però mai m'havia passat pel cap la idea d'esser-ne president.

Per octubre, en Assemblea Extraordinària, s'elegí l'esmentada Junta, però l'ambient no havia millorat. Durant uns dies, es tempejaren alguns socis per veure la seva disponibilitat per col.laborar en les tasques de la delegació, però la resposta fou nul.la.

Davant aquestes circumstàncies havíem de donar un toc d'atenció per despertar els socis. I vaig decidir dimitir. D'aquesta manera es creà una alarma que féu que distints socis es preocupassin per l'OCB d'Inca, pel que es començà

a fer feina per consolidar una Junta que finalment fou elegida el dia 21 de març. Crec que aquesta curiosa època de transició fou un pont que ajudà a que la nostra delegació superàs aquells moments de dificultat.

Durant aquest breus mesos de gestió de la junta transitòria (D'octubre del 91 al març del 92) es feren les activitats mínimes que s'acostumaven a organitzar cada any com: Festa de les llanternes, Fogueró de Santa Maria la Major i Sa Rua.

Esper que l'Obra Cultural Balear es mantengui viva durant molts d'anys i sigui sempre la defensora de la nostra cultura i llengua, i que

aquests moments que vàrem passar serveixin per a superar altres crisis que esperam no arribin.

Pere J. Quetglas Maroto

DOS ANYS DE FECUNDA ACTIVITAT

Març 1992 - 1994

Elecció nova junta:

Dia 21 de març de 1992 (Assemblea Extraordinària al Saló de l'església de Sant Domingo).

Nova junta:

President:

Jaume Gual Mora

Secretària:

Anunciació Mª Bauçà Crespi

Tresorer:

Pere Quetglas Maroto

Vocals:

Catalina Amer Vives, Maria Martín Martorell, Pere Rayó Bennassar i Mateu Mateu Villalonga.

ACTIVITATS.

CARNESTOLTES.

Cada any la Delegació de l'OCB ha participat a la Rua que se celebra a Inca.

CONÈIXER CIUTAT DE MALLORCA.

Sota la coordinació d'en Pere Rayó.

-Dia 13 de juny de 1992, itinerari per la ciutat i visita al Museu de Mallorca.

-Dia 6 de febrer de 1993, visita a la ciutat baixa. Església de Santa Teresa, convent de les Caputxines, església de Sant Jaume, convent i església de Santa Magdalena. La Sang, La Concepció i Sant Nicolau.

-Dia 5 de març de 1994, visita a les principals obres gòtiques de Palma, Església de Santa Eulàlia, el convent de Sant Francesc, la Seu, el palau de l'Almudaina i la Llotja.

CONÈIXER L'ENTORN.

Sota la coordinació d'en Pere Rayó.

Mancor de la Vall, dia 9 de maig de 1992, visita a la tafona de Son Morro, possessions de Massanella i Son Maga.

Sineu, dia 24 d'octubre de 1992, visita a l'Església parroquial, Antic Palau dels Reis de Mallorca, Convent dels Mínims, Casals de la Vila i Centre d'art de S'Estació.

Campanet, dia 20 de març de 1993, visita a l'Ajuntament, Església de Sant Miquel, Gabellí Petit i Ses Ufanés. Acabarem amb una torrada a Fangar a Can Pere Rayó.

Binissalem, dia 15 de maig de 1993, visita a l'Ajuntament, Can Gelabert i altres cases senyoriales del poble.

Muro, dia 16 d'octubre de 1993, la parròquia, ex-convent dels Mínims, església de la Sang, Museu Etnològic i cases renaixentistes del casc antic.

Alcúdia, dia 19 de febrer de 1994, visita a la ciutat romana de Pollentia, el teatre i el museu, l'església de Sant Jaume i el museu parroquial, la biblioteca de Can Torró, la capella de Santa Anna i les murades.

CONFERÈNCIA.

"Passat i present del nacionalisme a Mallorca", a càrrec de Gori Mir, al Casal de Cultura, dia 25 de febrer de 1994.

CONSELL MUNICIPAL DE CULTURA.

Des de la seva constitució en forma part com a membre, en representació de l'entitat, el President/ta de l'OCB.

CONVENI DE COL·LABORACIÓ AMB L'AJUNTAMENT (per a l'any 1994).

Aquest conveni es va signar el passat dia 23 de febrer. L'OCB d'Inca es va comprometre a les següents activitats:

1. Conèixer Inca. Itineraris culturals guiats per la ciutat (tres sessions).
2. Curs d'Art a Mallorca. Adreçat a adults amb l'objectiu d'apropar-se al coneixement dels principals moviments artístics a Mallorca des del segle XIII al segle XX.
3. Pla de Normalització Lingüística de les cartes de bars, cellers i restaurants.
4. Mostra d'indumentària dels segles XVIII i XIX a Mallorca. Mostra del treball de recuperació d'indumentària tradicional

mallorquina feta pel grup "Aires Sollerics".

L'ajuntament lliurarà a l'OCB la quantitat de 500.000 ptes. (250.000 per a la mostra d'indumentària, i 250.000 per a les altres activitats del conveni).

CURSOS DE CATALÀ.

Organitzats per l'Ajuntament d'Inca en col·laboració amb l'OCB i que tengueren poca matrícula.

CURS D'HISTÒRIA I ART DE MALLORCA.

Impartit per en Pere Rayó, mesos novembre i desembre de 1992 i gener, febrer, març i abril de 1993.

DIADA DE LA GLOSA.

Actes preparatoris, dies 17, 19, 20 i 21 d'abril de 1993.

Dia 23, dia del llibre, Pregó a càrrec de Pere Gil i nomenament de Glosadors Honoraris.

Dia 24, Gran Diada de la Glosa, que va acabar amb un sopar glosat amb els millors glosadors de picat.

EXCURSIONS:

L'illa de Cabrera, dia 27 de juny de 1992, excursió amb barca des de la Colònia de Campos.

Manacor, dia 30 de gener de 1993, es visitaren les restes de la basílica paleocristiana de Son Peretó, el Museu de la Torre dels Enegetes i el poblat prehistòric de l'Hospitalet Vell.

Bóquer (Pollença), dia 13 de juny de 1993, visita a les restes del poblat Bocchorum que es va federar amb Roma l'any 123 a. de C.

Possessió dels Calderers (Sant Joan), dia 27 de novembre de 1993.

EXPOSICIÓ "INCA ES PRESENTA".

Participació a l'exposició del Centre Socio-Cultural del carrer Bisbe Llopart amb motiu del DIJOUS BO de 1993.

FESTA DE SES LLANTERNES.

L'hem celebrada cada any a principis del mes d'octubre.

FOGUERÓ DE SANTA MARIA LA MAJOR.

Organitzat cada any, el dissabte abans del DIJOUS BO, a la plaça de l'Ajuntament.

INCA REVISTA.

Hem continuat i publicat periòdicament, cada trimestre, INCA REVISTA, estava en un període de letargia.

ITINERARIS URBANS PER LA CIUTAT D'INCA. Sota la direcció d'en Pere Rayó.

Dia 28 de novembre de 1992, visita a les principals obres civils i religioses d'Inca.

Dia 26 de febrer de 1994, visita observant exteriors d'algunes cases senyorials dels segles XVI, XVII i XVIII (Can Ripoll, Can Riera, Can Xesquet, etc.) i comentant l'arquitectura civil del primer terç del segle XX (Can Janer, Can Mir, Can Ramis, etc.), visita també a l'antic convent de Sant Domingo, al monestir de Sant Bartomeu i l'entorn dels molins.

Dia 12 de març de 1994, visita a l'església de Santa Maria la Major i al museu parroquial, les cases senyorials de Can Siquier, Can Mora i Can Campos. Algunes mostres d'arquitectura civil del primer terç del segle XX (Can Beltran, Can Domingo, Can Marquès, Can Ensenyat), els cellers de Can Marron, Sa Travessa i Ca n'Amer, i també al convent de Sant Francesc.

NOVA SEU DE L'ENTITAT.

Des del dia 8 d'octubre de 1992 passàrem a ocupar la nova seu del carrer Vidal. Teníem necessitat de comptar amb un local digne i crec que ho hem aconseguit.

Establírem un torn de guàrdies, el dimecres de vuit a nou del vespre, per tal de rebre suggerències i resoldre dificultats lingüístiques. Molt poca gent féu ús d'aquest servei.

PREMIS 31 DE DESEMBRE.

L'any 1992 presentàrem el Pare Miquel Colom a la VI edició dels premis, com a candidat al PREMI FRANCESC DE BORJA MOLL. No tenguèrem èxit i el P. Colom no obtingué el premi.

L'any 1993 el tornàrem presentar a la setena edició, aquest any juntament amb el Grup d'Esplai S'Estornell d'Inca i amb el recolza-

ment d'un acord de plenari de l'Ajuntament, al nou premi JOSEP MARIA LLOMPART. El premi li fou concedit i el recollí el P. Antoni Riera, Director del Col·legi Beat Ramon Llull d'Inca al sopar, celebrat al Casino de Mallorca on hi havia molts de socis de la Delegació d'Inca i també membres del grup d'Esplai S'Estornell.

Al dia següent, a la Sala d'Actes de l'I. Berenguer d'Anoia d'Inca, el P. Miquel Colom, envoltat dels nins i nines del Grup d'Esplai S'estornell, en presència del Batle d'Inca, Sr. Jaume Armengol i del president de l'OCB, Sr. Antoni Mir, va rebre el premi.

TAULA RODONA.

Dia 17 de març de 1994, al Casal de Cultura, tengué lloc una taula rodona sobre "L'ensenyament a Inca i la LOGSE", organitzat per OCB i la col·laboració de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament.

TERTÚLIES A CAN XESQUET.

Coordinades per en Joan Gelabert.

-Dia 7 de novembre de 1992, presentació del llibre "Cel Blau" de Francesca Adrover.

-Dia 12 de desembre de 1992, "Els xuetes a Mallorca", a càrrec d'Antoni Rosselló.

-Dia 23 de gener de 1993, "El paper de la dona a la societat", per Damià Perelló.

-Dia 30 de gener de 1993, "La novel·la catalana", a càrrec de Miquel A. Riera.

-Dia 6 de febrer de 1993, presentació d'una nova revista a càrrec de Francesca Adrover.

-Dia 13 de febrer de 1993, "La Glosa a Mallorca", a càrrec de Joan Ferran, de l'Associació d'Amics de la glosa.

-Dia 13 de març de 1993, "Plantes Medicinals", a càrrec de Margalida Llompart.

-Dia 27 de març de 1993, "La música en el

nostre entorn, d'ahir, d'avui i de sempre", a càrrec de Miquel Gual.

-Dia 3 d'abril de 1993, "La figura i obra de Josep Maria Llompart", a càrrec de Pere Rosselló.

-Dia 8 de maig de 1993, "Literatura eròtica de tradició oral", a càrrec de Gabriel Janer Manila.

-Dia 28 de maig de 1993, com a cloenda de les tertúlies del curs 92-93, visita a l'Observatori de Costitx.

-Dia 13 de novembre de 1993, "L'Antàrtida", a càrrec de Josep Ortega Bennàssar, Maria Àngels Martínez i Joan Sansegundo.

-Dia 27 de novembre de 1993, "L'astronomia actual", a càrrec de Salvador Sànchez.

-Dia 11 de desembre de 1993, "Normalització Lingüística", a càrrec de N'Aina Moll.

-Dia 5 de febrer de 1994, "Els drets humans", a càrrec de Josep Noguera, President de l'Associació de Drets Humans de Mallorca.

-Dia 12 de març de 1994, "La literatura obre-rista a Mallorca i a Inca (1900-1936)", a càrrec d'Antoni Nadal.

VIATGES:

A Barcelona: Dies 5, 6, 7 i 8 de desembre de 1992.

A Ciutadella de Menorca per Sant Joan, dies 23 i 24 de juny de 1993.

Viatge al Maestrat, del dia 4 al 8 de desembre de 1993.

FINALITZACÓ DEL MANDAT DE LA JUNTA.

Dia 22 de març de 1994 va haver-hi eleccions i va començar a actuar la nova junta.

Jaume Gual i Mora

L'ACTUAL JUNTA DE L'OBRA CULTURAL D'INCA ESTÀ FORMADA PER:

Presidència: Mercè Puig i Viñeta
Secretaria: Carme Dalià Martorell
Tresoreria: Pere Quetglas Maroto
Gent jove: Bàrbara Dalià Martorell
Festes: Francesc Dalmau Llobera
Catalina Ferrà Cantera
Revista: Catalina Amer Vives
Rela. premsa: Maria Martín Martorell

gent possible, sobretot als joves, perquè siguin molts més encara els que participin i engrandeixin el projecte comú de fer país.

I esperam de tot cor, que quan tornem a fer balanç en properes celebracions, la nostra aportació hagi servit igual que les anteriors, per reafirmar i transmetre amb el foc

La Catalina Ferrà, la Carme i la Bàrbara Dalià, es varen incorporar 7 mesos més tard a la junta inicial essent ratificades per l'Assemblea Extraordinària del dia 10 d'octubre.

Comptam també amb dos importants col.laboradors que dinamitzen els apartats de:

Tertúlies: Joan Gelabert Rayó
Teatre: Tomeu Vicens.

ARA ÉS DEMÀ

"Ara és demà. No escalfa el foc d'ahir ni el foc d'avui, i haurem de fer foc nou. Del gran silenci ençà, tot el que es mou es mou amb voluntat d'esdevenir."

El dia 22 de març de 1994 en Assemblea Ordinària, va ser elegida aquesta nova junta amb un compromís de treball fins l'any 96. Hem volgut deixar constància dels noms de les persones que la formam, ja que amb elles es tanquen els deu mesos finals del XX è aniversari de l'OCB a Inca.

Tenim una gran dosi d'il.lusió i un únic objectiu. El d'obrir-nos al màxim de

renovat del treball constant de cada dia, com ens diu en Miquel Martí i Pol en un dels seus poemes, l'amor per tot el que ens és propi i el respecte per la diversitat cultural dels que comparteixen amb nosaltres aquesta terra estimada acollidora i generosa que són les nostres illes.

Mercè Puig i Viñeta

PATROCINA:

AJUNTAMENT D'INCA
ÀREA DE CULTURA, EDUCACIÓ I
ESPORTS